

DECEMBER 2020

HET MAGAZINE VOOR [OUD]LEDEN VAN HET REGIMENT EN 42 BATALJON LIMBURGSE JAGERS | OPGERICHT 23.11.1813

DE LIMBURGSE JAGER

Oefening Zebra Sword

70 jaar Regiment

42 Schoolcompagnie

COLUMNS

- 03** Voorwoord regimentscommandant
- 42** Nawoord voorzitter Stichting RLJ

NVHR

- 04** Antoni waardering meer herkenbaar
- 04** Handboek Tactical Operations
- 04** Uitreiking eretekens Sgt Ronald Huijs
- 05** Antoni waardering voor de heer Eich
- 17** Movember
- 21** Heimbetrieb
- 39** Nieuwe website
- 40** Luc Janzen geëerd met eigen fonds
- 41** Personalialia

HISTORIE

- 22** 70 jaar Regiment
- 24** 42 Schoolcompagnie
- 29** Ontstaan naamgeving Limburgse "Jagers"

OP OEFENING

- 06** C-Cie opwerken voor inzet in Irak
- 08** B-Cie - Zebra Sword 2020
- 11** RAS - Zebra Sword 2020
- 14** A-Cie - Zebra Sword 2020
- 19** D-Cie - Zebra Sword 2020

MUZIEK

- 32** Zesdaagse reis Aabenraa (DK) 1986

VVRLJ

43 BESTUUR EN AFDELINGEN

COLOFON

Artikelen en foto's: zie artikelen
Redactie: Nico Vroom, Marit Veenstra
Opmaak: Ben Janssen
Druk: drukkerij Gijsemberg - Maasmechelen
Voorzijde: Op Mars Zebra Sword
Binnenzijde: Schieten in Bergen Hohne
Achterzijde: Facade ingang van Compagnies Stafgebouw

“ONDANKS DEZE VREEMDE PERIODE HEBBEN WE NIET STILGEZETEN”

Tekst | luitenant-kolonel R (Ron). J. Plender
Commandant Regiment Limburgse Jagers en 42 Painfbat LJ

Beste Regiments- en Bataljonsgenoten

2020 kenmerkt zich natuurlijk door COVID. Deze pandemie zorgt er nog steeds voor dat geplande activiteiten worden verschoven, een andere inrichting krijgen of in het slechtste geval worden gecancelled. Dit alles heeft natuurlijk zijn weerslag gehad op het Regiment en het Bataljon. Ondanks deze vreemde periode heeft het Bataljon maar ook het Regiment niet stilgezeten. Ik ben dan ook weer bijzonder verheugd dat we er wederom in geslaagd zijn u te informeren met een zeer leeswaardige Limburgse Jager. In deze editie van de Limburgse Jager vindt u wederom de vertrouwde mix van de belevenissen van het Bataljon en Regiment.

Een tweetal weken geleden heeft de kamer ingestemd met een nieuwe missie in Irak. 42 BLJ gaat hier invulling aan geven middels de CCie. Deze week worden de laatste spulletjes ingepakt en begin volgend jaar volgt dan de in-rotatie voor een hernieuwde missie van BLJ.

Daarnaast hebben wij met het Bataljon deelgenomen aan de oefening Zebra Sword. Deze oefening is ook meerdere malen van gedaante veranderd. Van een Brigade oefening in het middenterrein Bergen tot een oefening over meerdere oefenterreinen in Nederland. Ook is onze BCie twee weken in Duitsland op schietserie geweest. En last but not least is er binnen onze DCie nieuw materiaal binnengekomen waar wij u deelgenoot van maken.

2020 was voor mij ook het jaar van verbinden van het Regiment en het Bataljon. De weg naar het verder aanhalen van de band tussen Bataljon en Regiment is ingeslagen door het toevoegen van een vaste veteranenvertegenwoordiger binnen de S1 van het Bataljon. Ook zijn de eerste verkennende gesprekken gevoerd om het VVRLJ en de Stichting Regiment Limburgse Jagers nauwer te laten samenwerken. En ik wil u ook niet onthouden dat ons Heimbetrieb een metamorfose heeft ondergaan en in Januari komend jaar zal worden heropend. Ik zie

dit Heimbetrieb ook als een van de verbindende schakels tussen het verleden en het heden en ben dan ook bijzonder trots op de toewijding van mijn BA om van het Heimbetrieb een plaats te maken waar zowel het Regiment als ook het Bataljon trots op kan zijn.

Afsluitend rest mij U en Uw dierbaren allen fijne feestdagen toe te wensen en een gelukkig nieuwjaar. Ik hoop u allen in 2021 weer in goede gezondheid te treffen op de geplande activiteiten en met u bij te praten.

Voor Elkaar, Altijd.

ANTONI WAARDERING MEER HERKENBAAR

Ons Regiment ken twee waarderingen die toegekend kunnen worden door het Regiment nadat daar in de Regimentsraad middels een voordracht positief over besloten is. De waarderingen zijn: benoeming tot *“Limburgse Jager van Verdienste”* en toekenning van de *“Antoni Waardering”*.

Bij de benoeming van *“Limburgse Jager van Verdienste”* krijgt de gedecoreerde onder andere een medaille met draaglint uitgereikt met daarop de beeltenis van het regiment (Zwaard, eikenblad en de klaroen). Deze medaille wordt gedragen op officiële gelegenheden van het Regiment of van het 42ste bataljon.

Bij het toekennen van de *“Antoni Waardering”* werd alleen een medaille uitgereikt met de beeltenis van kolonel Antoni onder wiens leiding in 1950 de genummerde stamregimenten zijn samengevoegd tot het Regiment Limburgse Jager. Op de achterzijde van beide medaille staat een inscriptie met datum

van toekenning en de naam van betrokkene. Recentelijk is in de Regimentsraad besloten dat aan de medaille van de Antoni Waardering ook een draaglint komt. Daarmee kunnen zij die de Antonie Waardering ontvangen ook op officiële gelegenheden van het Regiment of 42ste bataljon laten zien dat zij die waardering, voor hun verdienste voor de Limburgse Jagers, hebben gekregen.

De benoeming tot Limburgse Jager van Verdienste kan geschieden als een Limburgse Jagers zich langdurig boven verwachting heeft ingezet voor het Regiment of boven de verwachting liggende resultaten heeft bereikt. Bij hoge uitzondering kan ook een “niet Limburgse Jager” worden benoemd.

De toekenning van de Antoni Waardering kan geschieden als een natuurlijk persoon of een organisatie in een kort tijdsbestek een bijzondere hoge uitstraling voor het Regiment heeft bereikt of langdurig een positieve uitstraling. Voor beide waarderingen geldt dat een normale functie-uitoefening niet leidt tot toekenningen.

HANDBOEK TACTICAL OPERATIONS

De Landmacht heeft er een nieuwe doctrinepublicatie bij die relevant is voor een brede doelgroep; het *Handbook Tactical Operations*. Machtig standaardwerk voor het moderne grondgebonden optreden. Kunnen we jaren mee vooruit!

Vorige week ontving de Commandant Landstrijdkrachten het eerste exemplaar uit handen van de samensteller Luitenant-kolonel bd der Limburgse Jagers John Roosken van het Land Warfare Centre.

ERETEKEN VAN VERDIENSTE IN BRONS EN SCULPTUUR OPERATIONEEL OPTREDEN

Op.. werd het Ereteken van Verdienste in brons en een Sculptuur Operationeel Optreden uitgereikt aan Sergeant der eerste klasse Ronald Huijs.

Hij krijgt deze wegens zeer loffelijk optreden en buitengewone toewijding tijdens operationele omstandigheden in Afghanistan.

Op 22 mei 2010 is de eenheid van Sergeant der eerste klasse Ronald getroffen door een Improvised Explosive Device waarbij zeven gewonden vielen, waarvan uiteindelijk drie personen het helaas niet hebben overleefd. Sergeant der eerste klasse Huijs heeft vervolgens zeer professioneel de coördinatie met de andere eenheden op zich genomen en daarmee een belangrijke rol gespeeld bij het aansturen van de eenheid na deze aanslag. Sergeant der eerste klasse Huijs heeft aangetoond ook onder moeilijke omstandigheden zeer professioneel te werk te gaan.

Als Regiment zijn wij trots dat onze regimentsgenoot deze onderscheiding heeft mogen ontvangen van Commandant Landstrijdkrachten.

ANTONI WAARDERING VOOR DE HEER EICH

Tekst | Lkol van der Ploeg - Foto's | Marit Veenstra

Nu 6-6 RI oftwel 425BI, "de Trekvogels" na de 50ste reünie niet meer bij elkaar komt was dat voor het Regiment nog eens even een punt om de revue te laten plaatsvinden. Een club die een hechtheid vertoonde die uitsteeg boven andere onderdelen. Was het de voormalig voorzitter Luijendijk of die penningmeester uit Castricum van den Berg of de secretaris Duffhues.

Ja, iedereen in die club was bezig met het bij elkaar houden van de voormalige kameraden. En toen de reünies door hen zelf, in verband met hun leeftijd, niet meer kon worden georganiseerd werd er terug gegrepen op de Stichting Regiment Limburgse Jager. Het was Eugene Eich, die door zijn

kameraden al in 1971 benoemd werd tot ere lid van zijn Bataljon, die opviel binnen het Regiment. Hij was een van de stuwende krachten achter het realiseren van de bronzen plaquette met de namen van de gesneuvelde en overleden collega's van het Bataljon. Een voorbeeld dat veel vervolg kreeg bij de andere uitgezonden bataljons. Hij regelde met eigen middelen het ontwerp en de uitvoering van de Bataljonsvlag die op vele reünies bij de herdenking van de gevallen dienstdeed. Met collega's nam hij het initiatief om de belevenissen van de mannen van het bataljon in een boekwerk samen te brengen. Achter de schermen had hij een positieve invloed op de gang van zaken. Was dat het organiseren van reünies of de begeleiding van collega's die even in de knel zaten. Met raad en daad staat hij ze bij, maar weet ook op te treden als ze in zijn ogen over de schreef gaan. Kortom een veteraan die binnen zijn bataljon de hechtheid mede vorm heeft gegeven en zeker die zinvolle heling gaf daar waar de uitgezonden Nederlanders vanaf hun terugkeer van hun inzet in Nederlands-Indië onder "vuur" liggen met betrekking tot hun optreden aldaar.

Redenen om indachtig het motto van het Regiment: Voor Elkaar, Altijd, de heer Eich te begiftigen met de Antoni Waardering.

Na dit besluit in de Regimentsraad moest de plechtigheid van het uitreiken georganiseerd worden. Een uitnodiging om dat in Bronbeek te doen mislukte in verband met de corona. Uiteindelijk lukte het om de heer Eich en zijn echtgenote naar Oirschot te krijgen. 11 September jongstleden kreeg de heer Eich in het gebouw van de Historische Collectie, na een toespraak door de Regimentscommandant Lkol R Plender, zijn waardering omgehangen door zijn echtgenote. In een slotwoord van de heer Eich benadrukte hij nog eens het belang om goed met elkaar om te gaan en dankte de Regimentscommandant voor de onderscheiding.

Het Regiment feliciteert hem daarmee!

CHARLIE COMPAGNIE OPWERKEN VOOR INZET IN IRAK

Tekst | Marit Veenstra

Zoals onlangs in de pers bekend is gemaakt heeft de regering ingestemd met het verzoek van de coalitiepartners om het vliegveld van Erbil in Noord Irak te gaan bewaken. De coalitie opereert voor een belangrijk deel vanaf Erbil. De Nederlandse force protection beschermt daar samen met de Verenigde Staten personeel en materieel. De eerste militairen vertrekken naar verwachting begin januari. Deze opdracht zal worden uitgevoerd door de Charlie Compagnie, aangevuld met een peloton van 17 Painbat GPFI.

Ter voorbereiding van deze kleine missie heeft onze Charlie compagnie in week 45 meerdere praktijk oefendagen gedraaid. De pelotons hebben hierbij geoefend op niveau 2 en 3 op het gebied van Petrol Search en Base Security. Ook is er getraind op Zelf Hulp Kameraden Hulp (ZHKH) casussen in combinatie met het bergen van voertuigen onder leiding van de Onderhoud, Diagnose en Berging-Groep..

Op 9 november zijn de Eagles begonnen aan hun eerste schietweek op het ASK. De eenheden 4 en 5 hebben retentie geschoten op niveau 2 en 3. De nieuwe eenheid 6, afkomstig van 17 Painbat GFPI, Alfa Tijger Cie heeft zich niveau 2 gecertificeerd en werkte zich die week op naar pelotonsniveau. De derde week het schieten op het ASK verliep goed, met name voor eenheid 6. Zij hebben zich na een aantal trainingen op niveau 3 gecertificeerd, gefeliciteerd Tijgers! Verder is de week op 19 november afgesloten met de uitreiking van een drietal Tevredenheidsbetuigingen, voor Alfa, PC 4 en de SMO.

“Gefeliciteerd Eagles en Tijgers.”

BRAVO COMPAGNIE ZEBRA SWORD 2020

Tekst | Marit Veenstra - Foto's | Ramon Schoonbrood

De Bravo compagnie zou in eerste instantie beginnen aan ZEBRA SWORD door een groen optreden op basis X ter voorbereiding van EFP in 2022. Er zou met een relatief jonge groep getraind worden op niveau 2 in Budel. Vanaf Budel zou er worden meegedaan aan de "March" naar de Marnewaard in Groningen. Daar zou een herbevoorradingsoefening gedaan worden en zo zouden de Bulldogs hun reis vervolgens voortzetten naar Duitsland voor de SOB. Het doel van de Bulldogs voor deze oefeningen is: certificeren voor niveau 2 en opwerken naar niveau 3.

9-DAAGSE QUARANTAINE NOVOTEL VOORAFGAAND AAN DE SOB

Op maandag 2 november zijn de Bravo compagnie en enkele leden van de Bat-Staf in quarantaine gegaan in het Novotel in Eindhoven. Zo zouden zij beginnen aan hun 9-daagse quarantaine die noodzakelijk was voor het vertrek naar Duitsland. Op woensdag 11 november zijn zij uiteindelijk vertrokken op SOB. In de tussentijd hebben de mannen even moeten afzien, afgezonderd van de buitenwereld.

HOE ZAG DE QUARANTAINE ERUIT?

De mannen lagen per 2 op kamer en bevonden zich zoals gewoonlijk, in bubbels. Vier gecoördineerde luchtmomenten per dag zorgden ervoor dat er zo min mogelijk contact was tussen iedereen. Zo kon er alsnog even gerookt worden of simpelweg een frisse neus gehaald worden. Het eten ging in blokken, er werd op de deur geklopt wanneer het eten beneden klaar stond voor één bubbel. Dit diende dan weer mee naar boven genomen te worden en daar kon het op de kamer worden

opgegeten. Verder kon er ook in diezelfde blokken gesport worden om toch nog een beetje fit te blijven. Iedere ochtend konden de heren hun was afgeven, deze werd dan weer schoon afgeleverd bij de kamer.

DE KAMERS

Op de kamers was er net genoeg ruimte om wat sportoefeningen te doen, mits de slaapbank werd ingeklapt. Verder had elke kamer een televisie zodat er gewoon Netflix gekeken kon worden. Sommige waren zelfs zo slim om een Playstation of Xbox mee te nemen. Omdat iedereen per 2 op de kamer lag kon er ook onderling gelukkig nog gepraat worden. Het contact met de buitenwereld verliep compleet via online-communicatie.

HOE WAS HET?

Uit de verhalen van de heren over de quarantaine bleek dat het niet makkelijk was om zo afgezonderd te zitten. Afgezonderd van je vrouw/vrienden, familie en vrienden. Vooral omdat er weinig te doen was op een dag ging je ze toch sneller missen dan normaal. Er werd perfect voor de heren gezorgd maar toch zouden ze het liever niet willen overdoen. In dit geval was het even niet anders en heeft de groep zich daar goed op aangepast. Gelukkig heb je altijd nog elkaar om op terug te vallen. Inventief waren ze ook die Bulldogs want al zat men op zijn kamer werd er toch iets verzonnen om bezig te zijn naast sport op de kamer. BINGO vanaf de baganegrond met luidspreker en iedereen hangend uit het raam de bingo kaarten bij de hand.

EINDELIJK SCHIETEN

Eenmaal aangekomen in Duitsland kon de SOB dan toch beginnen. Iedereen stond te springen om weer in actie te komen na de quarantaine en het enthousiasme spatte er dan ook vanaf. Het oefenprogramma is gelijk gaan lopen bij aankomst en vanwege een redelijk aantal nieuwe kerels werd er laag ingestapt. De eerste twee dagen is er enkel geoefend op niveau 1 en 2. In het weekend is er geoefend op het mid-denterrein met blanks en de maandag erop begon het oefenen met de voertuigen erbij. Zo werd er op niveau 2 geschoten met voertuig bemanning op de CDI's en op de Boxers. Dit werd samengesteld in een druk en strak programma en daar zijn de Bulldogs verder de hele week zoet mee geweest. De samenwerking tussen de Bulldogs en de heren van de Batstaf verliep goed en de inzet was over het algemeen meer dan voldoende.

IN DUITSLAND SEMIE QUARANTAIN

Niet alleen de planning van de Bulldogs werd veranderd, ook de corona-maatregelen. Zo vielen zij nu onder de Duitse regelgeving en niet onder de Nederlandse. Zo mochten de Bulldogs zich alleen bevinden op de kazerne of op de schietbaan. Binnen gold er een constante mondkapjesplicht, het eten moest worden opgehaald en diende op de kamer opgegeten te worden, de kamers mochten maar voor 50% bezet worden en er mocht absoluut geen direct contact plaatsvinden met de Duitsers. Uiteindelijk is de SOB in Duitsland afgerond op donderdag 19 november en zijn de Bulldogs na ruim 2,5 week (inclusief quarantaine) teruggekeerd naar Oirschot.

Ondanks alle compromissen en abrupte veranderingen is er geen spijt van de oefening. Iedereen heeft er wat van gemaakt en de doelen zijn behaald. Er kan met zekerheid worden gezegd dat de Bulldogs het optimale eruit hebben gehaald met dat wat mogelijk was.

★ RAMON SCHOONBROOD, STAFONDEROFFICIER S1

Ramon Schoonbrood, 40 jaar. Ik ben sinds januari 2020 stafonderofficier bij de sectie S1 bij 42 BLJ. In totaal ben ik 22 jaar werkzaam bij deze organisatie. Ik studeer naast mijn werk Human Resource Management (HRM) aan de Hogeschool Fontys in Tilburg. Dit is een deeltijd studie waarbij ik nu in mijn derde jaar zit.

Waarom studeer je naast je baan?

Ik wil graag mezelf persoonlijk ontwikkelen, doorgroeien naar het officierschap en uiteindelijk een baan krijgen binnen de P&O van Defensie. Hier zou ik graag aan de slag willen als P&O adviseur of loopbaanbegeleider. Ik heb in het verleden verschillende functies gehad bij diverse eenheden waarbij momenteel mijn interesse uitgaat naar de personele zijde van het werk. Persoonlijk denk ik ook dat op dat vlak nog veel winst valt te behalen en als je ergens iets van vindt moet je ook actie ondernemen. Dit hoop ik te doen door als (toekomstig) P&O functionaris te kunnen bijdragen om de 'juiste persoon op de juiste plek te krijgen' zodat kwaliteiten niet verloren gaan wat helaas nu wel het geval is.

Hoe ervaar je de studie in combinatie met werk en thuis?

Het is een drukke tijd. Het vergt een goede balans en afstemming tussen werk, studie en het thuisfront. Gedisciplineerd mijn opdrachten maken en waar mogelijk vooruit werken zorgen ervoor dat ik mooi op schema lig. Naast dat ik werkzaam ben als SM bij 42BLJ en een takenpakket heb, moet ik ook nog een studie zien te behalen. Buiten die tijd ben ik ook nog eens vader van 2 kinderen. Om dat mogelijk te maken is het natuurlijk van belang dat ik de ruimte en begrip krijg dat ik naast het zijn van staffunctionaris ook tijd moet investeren in mijn studie. Gelukkig is dit het geval.

Hoe gaat het combineren tot nu toe?

Dat wil nog weleens zorgen voor compromissen. De verwachtingen uitspreken bij een sollicitatiegesprek/functioneringsgesprek is daarom erg belangrijk. Ik krijg momenteel vanuit mijn commandant alle ruimte voor mijn studie. Hierbij ga ik op donderdag naar school en wordt er een overeenstemming tot stand gebracht hoe ik tijdens oefeningen zoveel mogelijk kan deelnemen aan mijn studie-momenten. Hier ben ik dankbaar voor. Defensie vergoedt mijn studie volledig, in dat opzicht is Defensie een hele goede werkgever.

Hoe pas je je studie toe op de werkvloer?

Mijn studie is dusdanig ingericht dat ik geen stageperiode heb en mijn opdrachten direct op de werkvloer toe pas. Defensie zit op personeelsgebied momenteel in een transitiefase waardoor er op HR-gebied heel veel onderwerpen zijn die ik goed kan gebruiken bij het schrijven van mijn stukken. Als voorbeeld heb ik een klein onderzoek uitgevoerd binnen de G3 van het hoofdkwartier van 13 Ltbrig op het gebied van inclusief talentmanagement. Hierbij heb ik een budget gekregen om als eerste Talent Motivatie Analyses (TMA) te mogen afnemen bij verschillende leidinggevenden. Een mooie kans waarbij de meting nu zelfs deel uitmaakt van de proeftuinen van Oirschot. Ik denk een stap in de juiste richting van een nieuw HR-systeem.

Raad je het aan om te studeren naast je werk?

Als je de interesse en de motivatie hebt om te studeren dan raad ik het zeker aan en begin daar dan ook zo snel mogelijk mee. Als valkuil ervaar ik vooral het vinden van de balans. In mijn geval moet ik meerdere ballen hoog houden en des te meer ballen, des te groter de kans dat je er één laat vallen.

MISSION MASTER METEEN OP OEFENING

Tekst en foto's | Kpl Mullenders

Wat ruist daar in het struikgewas op de Oirschotse Heide? Is het een auto? Is het een robot? Nee, het is de Mission Master van producent Rheinmetall. Ofwel een onbemand voertuig (UGV), dat sinds beproefd wordt door de RAS-cel (Robotica en Autonome Systemen) van 42 Infanteriebataljon Limburgse Jagers van 13 Lichte Brigade. Deze week mocht de veelzijdige wagen mee op oefening.

De volledig elektrische Mission Master in cargo-uitvoering kan 600 kilo materieel en/of personeel meenemen op het land, maar is ook inzetbaar bij amfibische operaties. Dan is 300 kilo de maximum bepaking. De topsnelheid ligt rond de 30 kilometer. Op het water is dat 5. Tot nu toe kan 1 man 1 voertuig besturen. In de toekomst is het de bedoeling dat dit 1 man met 6 voertuigen wordt. Binnen zo'n zogenoemd Wolfpack kunnen Mission Masters met verschillende capaciteiten worden ingezet. Met zijn 1.100 kilo kan de Mission Master onder een CH-47 Chinook transporthelikopter worden gehangen als underslung. Ook in het C-130 Hercules transporttoestel is voldoende ruimte. Die zou overigens niet eens hoeven te landen om de Mission Master af te zetten, dat kan met een parachute. De Mission Master Cargo kan tot 600 kg

aan personeel en/of materieel meenemen. De TheMis is al ingezet in Mali door Estland.

MAAR DAN ECHT OP OEFENING TIJDENS ZEBRA SWORD

Ook het RAS peloton van 42 BLJ heeft deel genomen aan de oefening Zebra-Sword. Voor ons heeft de oefening er wel anders uitgezien. We hebben ons vooral bezig gehouden met de nieuwe innovaties en middelen.

De eerste week bestond vooral uit lessen, die gegeven werden door de RAS (Robotica en Autonome Systemen) cel. De onderwerpen bestonden uit: de Milrem Themis, het wapensysteem van de Milrem oftewel het RCWS, de Mission master, het signal shark systeem en de projecten Paris en Atak.

Ik zal hieronder in het kort toelichten wat de onderwerpen en systemen inhouden. De Milrem is een unmanned ground vehicle (ugv) die wordt bestuurd door een operator. De Milrem bestaat er in verschillende uitvoeringen. Wij maken gebruik van een cargo variant. Deze wordt gebruikt voor de op- en afvoer van materiaal en personeel en kan worden uitgerust met verschillende sensoren zowel optisch (Camera systemen), als ondersteunen systemen (Signalshark, jammers, Relaisstation). Daarnaast gebruiken wij de bewapende versie. Deze kan worden uitgerust met een .50 systeem. >>

Foto: kapitein Taavi Karotamm.

De *Mission master* is ook een zogenaamde UGV (Unmanned Ground Vehicle) die bestuurd wordt door een operator. Het voertuig is volledig elektrisch en wordt vooral als cargo voertuig gebruikt.

Project *Paris* is een nieuw project dat zich focust op volledig autonoom opererende drones. Deze drones kunnen worden gekoppeld aan een bepaald gebied. Binnen dit gebied kunnen zogenaamde risicovakken worden gezet. Hierdoor kunnen er dus meerdere drones in hetzelfde gebied vliegen en hun focus leggen op bepaalde risicovakken. Dit doen ze volledig autonoom. Daarnaast nemen ze elkaar zelfstandig over als er een accu gewisseld moet worden. *Atak* is een navigatie/bevelvoering ondersteuningssysteem, waarin je onder andere je eigen troepen kan zien, vijandlocaties

kan markeren en nog meer tactische belangrijke zaken in kan plaatsen.

Het *Signalshark* systeem is een systeem dat netwerken kan uitpeilen en traceren. Hierdoor kun je een eenheid opsporen op basis van hun radio gebruik.

2E WEEK

De 2de week van onze innovatie oefening zijn we al deze systemen in het veld gaan testen. De scenario's waren qua opbouw allemaal hetzelfde weggezet. De eerste actie werd uitgevoerd zonder RAS middelen. Dit was de basis om de opvolgende acties met RAS middelen te vergelijken. Na ieder scenario werd een totaalscore opgemaakt van gebruikte munitie, tijd die het in beslag heeft genomen en het inzet van het personeel.

Dinsdag zijn we begonnen met "Remote controlled ambush." We hadden Milrems, Atak, Paris en onze eigen drones tot onze beschikking. Vanuit een cp-locatie werden de Milrems naar voren gestuurd en in hun opstellingen gedrukt. Door de informatie die we kregen van Paris konden we onze Milrems steeds naar een andere locatie brengen en vanuit daar weer stand houden. Tijdens het verdragende gevecht kon al het personeel op de cp-locatie verblijven en moesten we volledig vertrouwen op de informatie die we kregen van de verschillende systemen.

Op de woensdag hebben we de "swarm attack" behandeld. Deze verliep als een offensieve actie, waarbij er gebruik gemaakt wordt van alle onbemande systemen. Tijdens de actie werd onder andere gebruik gemaakt van meerdere type drones (Atlas en DJI Enterprise). Vanuit een boscomplex werd de actie ontplooid. De drones gingen de lucht in op zoek naar

vijandlocaties en naderingsroutes. Ook werd er gezocht naar uitgangstellingen voor onze Milrems. Deze moesten er uiteindelijk voor zorgen dat de vijand werd uitgeschakeld. Tijdens deze actie is er geen personeel het voorterrein in geweest, omdat alles via de drones en Atak gevolgd kon worden. Na het uitschakelen van de vijand konden we onze drones gebruiken om een "battle damage assessment" rapport op te maken.

De donderdag en tevens onze laatste oefendag hebben we "Early Detection, Standoff Engagement" behandeld. Het doel hiervan was om met de unmanned aerial vehicles (uav) de tegenstander vroegtijdig te onderkennen om zo vervolgens informatie gestuurd een actie op deze te ontplooiën. Op deze manier werden 3 Milrems over 3 assen ingezet om de vijand te binden en vervolgens te slaan in combinatie met vuursteun. Ook tijdens deze actie verbleef

het personeel in de bosrand en werden de Milrems en drones vanuit een veilige locatie aangestuurd.

Al met al hebben we 2 goede weken gedraaid met nog genoeg leer- en verbeterpunten.

★ MARIT VEENSTRA, STAGIAIRE BATSTAF, SECTIE 1

Wie ben ik?

Om te beginnen zal ik mij eerst even voorstellen: ik ben Marit Veenstra, 19 jaar oud en ik woon in Alphen aan den Rijn. Ik studeer Commerciële Economie aan de Hogeschool Leiden en ik ben nu bezig met mijn derdejaarsstage die loopt van 1 september tot 1 februari. Ik ben werkzaam op het kantoor bij de BatStaf, sectie 1. Nu hoor ik u denken, wat heeft commerciële economie nou te maken met een pantserinfanteriebataljon? Dat zal ik even toelichten. Mijn stage heeft meerdere basisdoelen: mezelf persoonlijk ontwikkelen, theoretisch ontwikkelen, netwerk opbouwen en wennen aan een 40-urige werkweek. Nadat corona toesloeg in maart kwam ik 4 maanden stil te zitten, weliswaar met online-lessen en toetsen maar toch voelde dat als stilzitten. Voor mijn stage waarmee ik het derde jaar van mijn opleiding zou vullen wilde ik dus een actieve stage. Ik ben van mening dat stages perfect zijn om juist dingen uit te proberen. Vroeger speelde ik al oorlogje met mijn drie broers. Mijn stiefvader, die zelf dienstplichtig was in Harderwijk, had het dan ook graag gezien als een van hen zich aan zou sluiten bij Defensie. Uiteindelijk belandde alleen zijn stiefdochter daar. Voor mij was dit een kans om te kijken of ik het wat vond om bij de defensie te

werken of om in ieder geval een exclusieve kijk te nemen achter de schermen.

Wat doe ik?

In mijn eerste week heb ik vooral de kat uit de boom gekeken en veel zaken besproken met mijn stagebegeleider, Kapitein Martens. Zo kwamen we er al snel achter dat er veel winst te behalen viel in de online-communicatiekanalen, met name bij Instagram. Daarnaast heb ik de taak gekregen van meneer Vroom om het tijdschrift grotendeels te vullen met artikelen en foto's. De theorie die ik heb meegekregen vanuit mijn studie mag ik helemaal vrij loslaten op de online communicatiekanalen. Zo heb ik een plan gemaakt voor mijn stageperiode en zal ik deze uiteindelijk omtoveren tot een handleiding voor de volgende stagiair na mij. Waar ik mij vooral onverwachts in kan ontwikkelen hier is fotografie. Hier heb ik nauwelijks ervaring mee gehad vóór mijn stage. Naast al dit kantoorwerk mag ik gelukkig ook vaak mee naar 'buiten'. Naast het feit dat ik iedere week op de kazerne slaap (wat opzich al een avontuur is voor een 19 jarige die nog thuis woont), kan ik ook iedere dag sporten. Soms alleen en soms met de rest van de sectie. Af en toe kan ik ook meehelpen met wat sim-

pele klusjes bij het voertuigonderhoud. Simpele klusjes vanuit het oogpunt van de militairen dan ;). Vanwege corona zijn er een hoop oefeningen en evenementen geschrappt. Tot nu toe ben ik 2 keer mee het veld in geweest. De laatste keer mocht ik zelfs met de BC en de BA mee in de Boxer. Buiten slapen en eten uit een WOLpakket, genieten. Ik heb vooral veel geslapen volgens de BA. Ik ben in totaal drie dagen mee op pad geweest en die drie dagen zal ik nooit vergeten. Op een positieve manier natuurlijk.

Terugblikken en vooruitkijken

Al met al begin ik naar eigen zeggen steeds meer te passen bij 42 BLJ. Vooralnog heb ik geen klachten ontvangen gelukkig. Voor de komende maanden blijf ik mij focussen om Instagram nog meer te laten groeien en om Facebook te optimaliseren voor onze interne doelgroep. Ik heb het ontzettend naar mijn zin op kantoor en ik had me serieus geen betere werkomgeving kunnen wensen. Iedereen is heel aardig tegen me en ik ben dankbaar voor alle kansen die ik nu al heb gehad. Ik hoop dat ik nog meer kan bijdragen voor de Limburgse Jagers de aankomende tijd!

OEFENING ZEBRA SWORD

Tekst | kapitein Bosch

EEN BONTE MIX, GANZEN EN ZEBRA'S MET ZWAARDEN

Een aparte gewaarwording; van een oefening in Duitsland waar 2 brigades incl. OOCL getraind zouden worden naar de training van pelotons in Oirschot, Budel en Ede, althans zo zag het er voor de A-compagnie uit. Ondanks de onrust in de voorbereiding sloot deze oefening goed aan bij onze wensen en niveau. Een oefening waarbij wij als Ganzen voornamelijk verspreid van elkaar waren om iedereen in de best mogelijke omstandigheden te laten trainen.

WEER EVEN INKOMEN

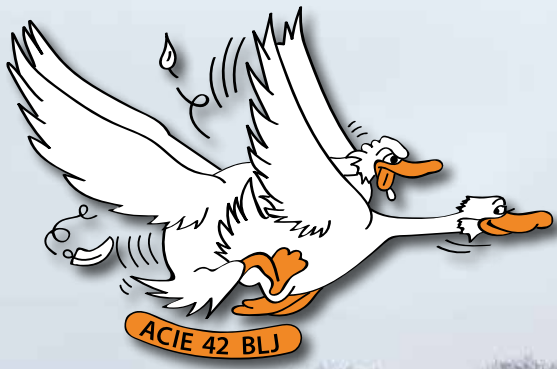
Net terug van de uitzending en inmiddels georganiseerd, het is het weer even wennen in de groene context. Hoe werkte de pomp van de CP-tent ook alweer, waar moest je op letten als je een Boxer in gebruik neemt, hoe nat word je in een CDI als het regent en waar stond de "A" van FUCO 3A voor? Na de eerste "o, ja" momenten ging het weer snel opwaarts. Ehd 5 trainde aan de hand van de LSP boxer omscholing met onze eigen instructeur.

Er zijn meerdere verblijfsgebieden betrokken en ingericht, kritieke terreindelen genomen en in scenario voertuigen geborgd. De staf heeft 100 keer de CP opgebouwd om daarna door te gaan met de compagnie TAA en bevelvoering.

DE OEFENINGEN

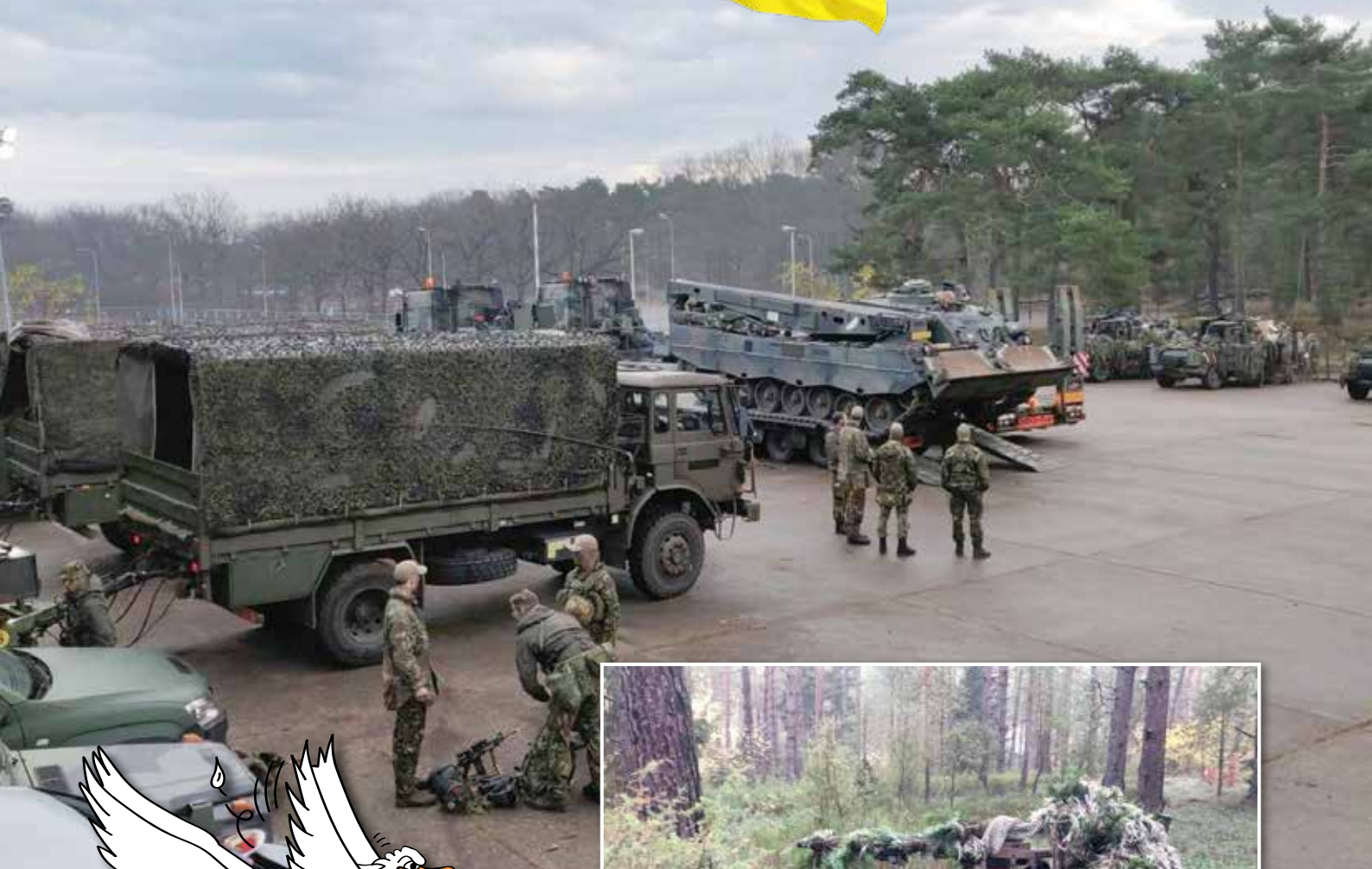
Ehd 6 werd na een eigen trainingsweek aan de tand gevoeld door de CC in een 4-daags niv-III scenario. Via de TAA werd de MARCH richting Ede uitgevoerd om een trap 4 verdediging in te richten. De vijand werd middels verschillende engagement areas en een aanval na voorbereiding bij duister uitgeschakeld, waarbij de acties steeds minder voorbereidingstijd kregen om het leiderschap ook te trainen. En dan onze snipergroep niet te vergeten. Een deel is met de Bcie mee geweest en heeft de schiettraining voor beide groepen geleid ter voorbereiding op de lastige proeve van bekwaamheid. Wij als Ganzen kijken terug op een oefening waarbij we weer echt ons werk hebben kunnen doen, van chauffeur tot PC, van sniper tot staf.

*“Hoe nat word je
in een CDI?”*

“Gans schiet zelf.”

MOVEMBER

Tekst | Marit Veenstra

Voor iedereen die nog niet bekend is met Movember: Movember is een jaarlijks terugkerend evenement om aandacht te vragen voor prostaatkanker, teelbalkanker en de gezondheid van de man in het algemeen. Dit doet de stichting Movember Foundation door mannen te vragen gedurende de maand november hun snor laten staan om zo aandacht te vragen en fondsen te werven voor het goede doel.

ONZE CAMPAGNES

Ons zware wapenpeloton van de Bravo compagnie en ons verkenningspeloton van de Delta compagnie hebben zich dit jaar hiervoor ingezet. Ons verkenningspeloton had een doel van €750 en de Bulldogs een toepasselijk doel van €4200. Beide hebben hun doelen ruim behaald. De Bulldogs hebben volop campagne gevoerd en zijn meerdere malen tevoorschijn gekomen op onze socials. Ook hebben zij tijdens hun quarantaine in het Novotel een bingo georganiseerd waarbij de helft van de opbrengsten (€537) ook gedoneerd werden aan hun Movember-potje.

BULLDOGS

De wil om iets te betekenen voor Movember heerste al langer, volgens de pelotonscommandant. Uiteindelijk werd de

actie opgezet toen de Bulldogs maandag 2 november in quarantaine moesten die noodzakelijk was voorafgaand aan de SOB. De actie was ook een manier om het

“De wil om iets te betekenen voor Movember heerste al langer.”

moreel te boosten in de groep. Het zorgde voor een soort afleiding ten opzichte van de vrij sippe quarantaine. Er werd via de app een team gevormd en zo konden de heren gelijk bezig gaan met werving binnen hun directe netwerken. Via de app kan je ook

bijhouden hoeveel euro's elke persoon, of elke snor, binnen gehaald heeft. Het leefde echt binnen de groep, de gezonde concurrentie. Intern vielen er ook titels te behalen: de beste snor, maar ook de beste 'vlas-snor'. Zo werd er toch nog een positieve flow gegeven aan de quarantaine.

RESULTAAT

Onze Zwarte Panters hebben uiteindelijk een prachtig bedrag van €896,- opgehaald. Chapeau! Onze Bulldogs hebben lang campagne gevoerd en heeft ook hulp gehad van de Brigade en de Koninklijke Marechaussee, beide met een donatie van €200,-. De bedoeling was dat zij op de laatste dag het bedrag van 3800,- zouden ophogen naar het doel: 4200,-. Uiteindelijk was er een zeer gulle gever die net daarvoor om en nabij de 400,- euro overmaakte, wow! De brigade en de marechaussee hebben daarna hun bijdrage geleverd en er zijn nog wat laatste donaties gedaan. Zo komen de Bulldogs op een fantastisch bedrag van: €4805,-!

Wij zijn ontzettend trots op iedereen die zich voor Movember heeft ingezet! >>

“Chapeau Bulldoggs,
Zwarte Panters en
Marechausees.”

ZEBRA SWORD

Tekst en foto's | Sgt van Berlo

2 november zou het tijd zijn voor de grootste oefening van het jaar. Helaas kon de oefening wegens Covid-19 niet plaatsvinden zoals die hoorde te zijn. Ondanks alle beperkende maatregelen is er voor gekozen om alsnog te gaan oefenen/trainen op kleinere schaal en in zogeheten bubbels.

Doordat er in bubbels werd geoefend was het alleen mogelijk om met de mortiergroepen zelfstandig te trainen. Daarom was dit een uitgelezen kans voor de 2 nieuwe vuurregelaars om in te dribbelen bij de mortiergroepen.

De heenverplaatsing naar het Stoesche Zand werd gedaan middels een zogenaamde roadmove. Dit met als reden dat de gehele eenheid ervaring opdoet in langere verplaatsingen uitvoeren op de openbare weg. In dit geval verliep dit middels een tweetal kolonnes. Bij aankomst

splitste de kolonne zich op. Zo vertrok elke eenheid naar zijn eigen oefengebied.

Bij de mortieren stonden deze weken veel verschillende dingen op het programma. Zo zijn we begonnen met tactisch verplaatsen met de Fennek. Hierbij werd er

vooral getraind op het bereden optreden met een aantal voertuigen. Naarmate de week vorderde werden er steeds meer situaties toegevoegd. Zoals bijvoorbeeld hoe om te gaan met verschillende soorten vijandcontact.

Buiten het infanteriewerk, zowel bereden als te voet, is de mortiergroep veel bezig geweest met het uitbrengen van verschillende soorten mortierstellingen. Vooraf aan deze mortierstellingen werd er een verkenning uitgevoerd door de nieuwe vuurregelaars. Het uitbrengen van stellingen begon overdag waarna we uiteindelijk dit verder uitgebreid hebben naar betrekken bij duisternis. >>

Tegen het einde van de week kwamen al de getrainde leerdoelen samen in een bereden verplaatsing met vijandcontact en gewonden. Tijdens dit scenario werd ook een aantal keer een Call for Fire over de radio gemeld waardoor de mortiergroep een zogeheten Quick Action moeten uitvoeren. Tijdens een Quick Action is een goede samenwerking binnen de groep essentieel om zo snel mogelijk de “bommen” op de goede plaats te krijgen in het voorterrein.

Na een 2e roadmove van het Stroesche zand richting Marnehuizen werd het groene optreden deels ingeruild voor het optreden in verstedelijk gebied(OVG). Waar normaal gesproken een hele compagnie aan het vechten is in het oefendorp bestond de hoofdmacht dit keer alleen uit de mortiergroep.

De eerste dagen werd door alle mortieristen fanatiek de beginsselen van het OVG toegeëigend. Voor een aantal groepsleden was OVG een geheel nieuw aspect. De leercurve ging stijl omhoog waardoor er al een aantal scenario's konden worden opgespeeld

waarbij de Korporaals de leiding hadden en de vijand kon worden uitgeschakeld. Na de vijand te hebben uitgeschakeld kon de mortierstelling in het oefendorp worden uitgezet.

Omdat er afgelopen tijd veel nieuw personeel bij de D-cie is binnengekomen werd aan het einde van de week de welbekende Pantertest afgenomen. Alle welpjes gaven 100% inzet wat resulteerde in dat alle welpjes volgroeiden tot panter waarbij de felbegeerde trui werd uitgereikt door onze Opperpanter.

De laatste dag werd besteed aan onderhoud waarna er een 3e en laatste roadmove werd uitgevoerd richting Oirschot waarna iedereen van een welverdiend weekend kon gaan genieten.

Ondanks alle maatregelen is Zebra Sword 2020 toch een goed geslaagde oefening geweest waarbij veel getraind en geleerd is op elk niveau binnen de mortiergroep. Zebra Sword is voor ons als mortiergroep een goede start geweest voor het opwerktraject richting EFP in Litouwen.

VERBOUWING HEIMBETRIEB

Tekst en foto | Marit Veenstra

Het Heimbetrieb, een link aan drie decennia Seedorf, is het recreatiegebouw van 42BLJ en Regiment. Dit gebouw wordt voor meerdere doeleinden gebruikt: ontvangst van gasten, recepties, herdenkingen, borrels, compagnies aangelegenheden etc. Door het veelvuldige gebruik de afgelopen jaren raakte de Heimbetrieb nogal in verval. Afgelopen augustus is gelukkig de renovatie begonnen zodat het gebouw weer representatief is voor zijn gebruik.

WAT IS ER AL VERBOUWD?

Al het elektra en loodgieterswerk is opnieuw gedaan. Er zijn nieuwe vloeren, plafonds en muren. De bar is verplaatst naar de andere kant zodat hij zich nu voor de keuken bevindt. Overigens is al het hout wat gebruikt is eikenhout, passend bij het Limburgse "bronsgroen eikenhout". Sinds half november is het inrichten begonnen.

WAT GAAT ER NOG GEBEUREN?

Op de muur tegenover de bar komt dezelfde foto als die op het compagnies gebouw

(zie achterzijde van dit magazine). Deze symboliseert namelijk alles wat 42BLJ is. De ruimte achter de keuken is de regiments kamer. Op een van de ramen wordt daar het embleem van het regiment gebrandschilderd. Bij de bar worden op de spiegels de compagnies-emblemen gezandstraald. Alle rolgordijnen die nog moeten komen zullen in jagersgroen zijn. De officiële opening zal halverwege januari gaan plaatsvinden.

13 Pionier Cie

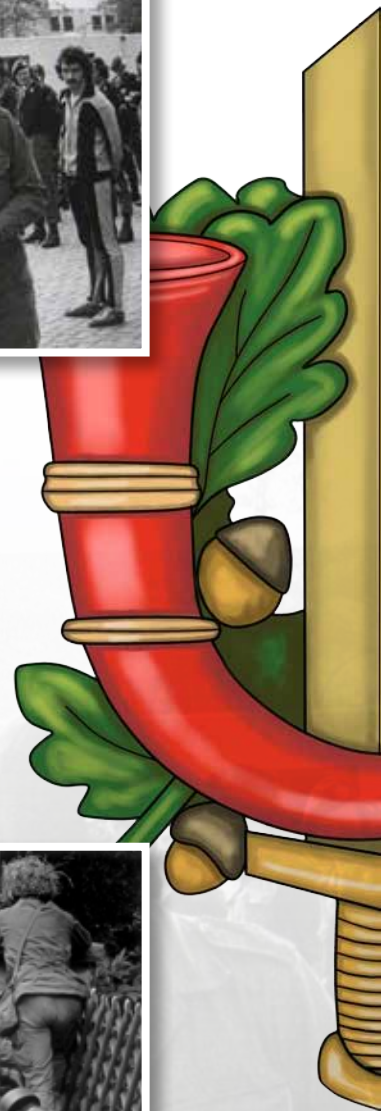

13 Staf en Staf Cie

13 Verkenning Cie

1950

42 BLJ na 1994

17 BLJ

42 BLJ

412 Bat LJ

322 Bataljon LJ

2020

432 BLJ

16 BLJ

442 Bat LJ

IN DIENST VAN HARE MAJESTEIT - DE ROUTE NAAR SEEDORF

Tekst en foto's | Lj bd Raymond Jennen

Tot 1964 kreeg de dienstplichtige zijn algemene militaire opleiding in een van de zgn Depots. Voor de Limburgse Jagers het 2e Depot in Venlo (Blerick) in de Frederik Hendrik Kazerne. Hij stroomde dan als individuele militair in in een bestaande compagnie. Om het trainingspeil te verhogen werden nadien zgn School-compagnieën opgericht. Daar werd een hele compagnie tegelijk opgeleid voor een bataljon mdv dat specialisten en kader later instroomden. Voor 16 en 42 BLJ gebeurde dat in de Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot. Voor 42e Bataljon werd dat uitgevoerd gedurende vier maanden. door de 42 Schoolcompagnie. Deze compagnie stond onder de hoede van eerst 16 BLJ later 17 Bat Reg Chasse. Raymond Jennen, de latere muzikant, was een van diegenen die in 1985 opkwamen in Oirschot. Hier zijn relaas.

OPKOMST IN OIRSCHOT

Op 9 september 2020, is het 35 jaar geleden dat ik me meldde bij de Gen. Maj. De Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot. Ik behoorde volgens de brief van het Ministerie van Defensie tot lichting 85-5 en omdat ik in mei van dat jaar mijn Atheneumopleiding had afgerond had ik wel tijd om mee te doen. Een telefoontje naar Kerkrade voor een reserve-officiersopleiding (mijn contact aan de andere kant zei tegen zijn collega: 'daar heb je weer zo een...') leverde niets op, maar ik kreeg wel informatie over mijn bestemming (muzikant in Seedorf.....). Ik werd ingedeeld bij 42-2 Schoolcompagnie van het 42e Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers.

Deze Schoolcompagnie was toen een zogenaamde dubbele lichting, 42-1 Schoolcompagnie was reeds gevestigd op dezelfde kazerne in de nieuwbouw, dus wij werden ondergebracht in de oude barakken bij de ingang van de kazerne. Met ongeveer dertig man in één ruimte, eens iets heel anders. Tegenwoordig is in twee van deze barakken de Historische Collectie van de Limburgse Jagers en in twee andere de Historische Collectie van het Garderegiment Prinses Irene ondergebracht.

Beide bataljons (42e en 17e) maken tegenwoordig deel uit van de 13e Lichte Brigade en de kazerne is nog steeds één van de grootste van de Koninklijke Landmacht. Ons opleidingskader droeg overigens de

emblemen van het Regiment Stoottroepen. De naam van de Compagniescommandant was (daarvoor moest ik even graven...) Kapitein Lagerweij, de Plv CC was de Eerste Luitenant Knol. Ik werd ingedeeld in het tweede peloton, met als

commandant de Tweede Luitenant Bijlenga. De sergeant van de Alpha-groep was de Sergeant1 Brochard en er was ook nog een dienstplichtig sergeant Seldenthuis. Deze droeg het embleem van het toen nog bestaande RI Menno van Coehoorn op zijn baret. Interessant weetje (voor de liefhebbers): De pelotonscommandant van het eerste peloton was toen de Eerste luitenant Querido. We konden toen nog niet weten dat deze later in zijn imposante carrière Bataljons- en Regimentscommandant van het 42e zou worden. Tegenwoordig is hij Brigade-generaal, Chef Staf van I. German/Dutch Corps en bovendien onze Regimentsoudste.

DE BARAK EN MEDISCHE ZAKEN

In de barak (inschatting 30 meter), met achterin de kaderkamer en vooraan het

sanitaire blok, lukte het me net niet de beoogde hoekplek (met overzicht over de hele zaal en niets in de rug) te bemachtigen, maar ik had bed 2 gezien vanaf de kaderkamer. Bed 1, 3 en 4 aan mijn kant waren 'Grunnigers' en we hadden meteen een goede verstandhouding. Een veilige omgeving, geen zorgen dus.

De AMO (Algemene Militaire Opleiding) verliep voor mij in eerste instantie een beetje vreemd. Omdat er blijkbaar vlekken waren geconstateerd op de röntgenfoto's die de eerste dag gemaakt werden bij het zogenaamde ROBO, Röntgenologisch Borstonderzoek, ging ik op dag 2 met een andere 'verse' naar de Hojel-Kazerne in Utrecht om nieuwe foto's te laten maken. De vraag was of er sprake was van gezondheidsproblemen of dat de foto's niet correct waren. Gelukkig bleek niets aan de hand te zijn... De anderen gingen op die 10e september naar Vught om kleren en uitrusting te halen. Toen een dag later de sporttesten voor de hele compagnie plaats vonden, ging ik met de foerier en een paar anderen met een viertonner naar Vught. Ik liep immers nog in 'burgerkloffie' en dat moest

de modieuze groene wapenrok worden. Wel een gezellig dagje overigens.... Net-to lag ik dus precies 1 dag achter op het schema. Ik kon op de een of andere manier de sporttesten niet meer inhalen, want ik moest nu gaan meedraaien in het programma zoals iedereen. Zo jammer....

Met spuitjes hadden ze daar in Oirschot (maar dat was overal) ook iets, ... De beroemde stereoprik... Ik citeer: 'Volgens § 1. Algemene vaccinatie van militairen, artikel 1 wordt de militair in werkelijke dienst ter gelegenheid van de opkomst gevaccineerd tegen: a. difterie, tetanus en poliomyelitis (DTP), b. tyfus, c. hepatitis A en B, en d. bof, mazelen en rode hond (BMR).' Je kreeg dan in beide bovenarmen gelijktijdig een spuit gezet en dat gebeurde op donderdag of vrijdag. Dat was dan vooral mooi voor de familieleden die dat wisten en je dan thuis vol enthousiasme (en enig leedvermaak) begroetten en daarbij klopten ze je op beide armen... zo leuk.... Grappig was dat een dorpsgenoot bij de Geneeskundige Troepen was en dat hij de spuiten zette. Ik had in algemene zin weinig last van de spuiten, maar sommige collegae hadden toch wel wat langer last van pijnlijke plekken op de bovenarm.

EERSTE LESSEN THEORETISCH EN PHYSIEK

Het doel was de groep klaar te stomen om na vier maanden over te gaan naar Seedorf, in de Noordduitse laagvlakte. De Nederlandse 41e Pantserbrigade had daar 3 kazernes (Seedorf, Langemannshof en Bergen-Hohne).

Het theoretisch deel, organisatie KL, exercitie, wapenkunde e.d. ging me bijzonder goed af. Vanuit interesse (op mijn kamer thuis hing een poster met de diverse kraagspiegels en rangonderscheidingstekens) had ik al wat voorkennis. Dat gold zeker niet voor iedereen... Sommigen wisten echt niet waar het over ging.

We kregen ook allemaal een wapen... Gelukkig kreeg ik een FAL en geen Uzi, zo keek ik er tenminste tegenaan. Voor mij was een FAL namelijk een 'echt geweer' en een Uzi maar een snelle proppenschietter voor de amateur. Vakjargon met termen zoals gecombineerde schiettap mondingsvlamdemper en rode mondingsstop zouden het nu nog goed doen bij Scrabble of aanverwante spellen. Bij de exercitie mocht ik af en toe de demo doen (met dank aan de exercitielessen bij de harmonie) en soms dacht ik dat we met enigszins motorisch gestoorden te maken hadden.... Basale levenskwesaties kwamen hier aan de orde, zoals: wat is links en wat is rechts? Er waren collega's met een eigen mening.... De praktijk was wisselend. Als erkend 'niet zo veel sporter' met een puike conditie, als er maar niet gerend hoefde te worden, viel het fysieke deel wat tegen.. Laten we zeggen dat ik de sterke, solide achterhoede vormde op de atletiek-, tankbaan en dat soort omgevingen. Ook bij de eerste mars had ik een probleempje en daarvoor het twijfelachtige genoeg na 12,5 km gedragen de kazerne op te strompelen met 13 bloedblaren. Pukkel en geweer waren al afgegeven. De sokken waren rood in plaats van oorspronkelijk beige, van al het bloed. Het stond zelfs in de schoenen.

was gekomen, hadden we er een slachtoffer bij gehad. Eh.. nee, hier zijn geen foto's van... liggen bij de MIVD.... ik geloof bij de filmrolletje uit vml. Joegoslavië...

Een bezoek aan de arts was nodig en daar moest ik een tijdje wachten met mijn blessure en ook nog voorrang geven aan iemand die een bijl in zijn gezicht had gekregen... dat was blijkbaar belangrijker... De vrijstelling van sporten, marsen, exercitie en velddienst (SMEV) die de arts verleende, bespaarde me op een van de volgende dagen een 5 km loop.... Kon ik weer niet uitblinken.... Tja..'ieder nadeel heb z'n voordeel', werd wel eens gezegd. Het aanvegen van de hindernisbaan gaf ook wel voldoening, want met een paar lotgenoten kwam ik tot grootse daden.

De oplettende lezer ziet op de foto van Ra(y)mbo een MAG middelzwaar machinegeweer, geen FAL....

Het was een overigens een weekend tot weekend dienstplicht en op vrijdag - toen we dan eindelijk in uniform naar huis mochten (toen was dat nog leuk) - was ik vrij populair voor het laatste appèl, vanwege het knopen van de stropdassen. Velen wisten zich geen raad... maar RJ hielp ermee....

INTERESSANTE ZAKEN

Ik kan me wel een aantal interessante zaken herinneren zoals het feit dat misschien wel 60% van de compagnie lag te pitten (en snurken) tijdens de voorstelling van de film 'De pantserinfanterie in de verdediging' in de filmzaal. Daarnaast was er het gegooi met fruit of porselein in de eetzaal (en het obligate getik met het bestek wanneer iemand binnen kwam met een baret op). Overigens viel het eten in Oirschot alleszins mee. Onvermijdelijk waren het schoenen poetsen en het aanbrengen van Blanco op de rugzak en >>

We hadden daar te maken met een zogenaamde Deutsche Demokratische Republiek, met haar ideologische kameraden van het Warschau-pact. Voor het gemak waren deze partijen uitgeroepen tot onze vijand, ook wel Kwatta genaamd. En alle ogen waren op Kwatta gericht, toch?

Ik kan oprecht zeggen dat het dan ook een bijzonder gevoel was, toen de 'hospik' met een kwast jodium over mijn voeten ging. Ik geloof dat de afdrucken van mijn handen nog in het bed staan. Grensde aan sadisme voor de echte liefhebber.. en ongetwijfeld goed bedoeld, maar als hij wat dichterbij

Wapeninstructie

riemen. Wat een zoi. Ook moest de baret zo snel mogelijk een oude look krijgen, want anders bleven ze Verse of Bolle roepen en dat wilde je zeker niet. Daarvoor moest de baret nat worden gemaakt, opgerold en tussen de radiatoren geklemd worden.

Verder kregen we lessen ZHKH, vrij vertaald Zelf Hulp Kameraad Dood (waar die H dan vandaan kwam?) met het onvergetelijke PAMAN ABS. Nou, je kunt ervan vinden wat je wil, maar ik weet het na 35 jaar nog. Uiteraard werden ook zaalgenoten 'gepaald', omdat ze fouten hadden gemaakt, laks waren, of hun zaken niet op orde hadden... of zo maar..... Een zogenaamd matrozenbedje, het bed op scherp, tandpasta in gezicht, schoensmeer; er waren diverse varianten. Van één barakgenoot (en dat ging wat ver) werd de hele inhoud van de kast aan het plafond gehangen. Leuk als je daar 's avonds laat achter komt. Vermakelijk was het wel toen een collega beslag wist te leggen op een lange overjas met (ik meen) sergeant-strepen. Ideaal om andere 'versen' wat oefeningen te laten doen. Humor in uniform..... maar niet helemaal zonder consequenties.....

Echt top waren de 2 dagen op de schietbaan. Ik had een FAL met nummer 64508 en dat semi-automatisch geweeetje (uit Herstal/Luik) beviel mij prima. Dat gold niet voor iedereen, want sommige combinaties waren niet zo succesvol. Gelukkig werd het wapen van een collega-soldaat snel zeker gesteld, toen deze niet op het doel schoot, maar a.h.w. in het wilde weg. Hij raakte de eerste overhangende boarding (boven

de baan hingen platen om kogels op te vangen) want hij was zozegzegd bang voor wapens..... Gelukkig vielen geen gewonden of erger. We praten immers wel over kaliber 7,62 x 51 mm Nato munitie en die wil je niet te dicht bij je en zeker niet in je hebben...

Een dag na de serie (vrijdag) werden 2 soldaten opgeroepen voor het peloton te komen. Ik was het haasje en zag de bui al hangen, we kwamen immers net van de geliefde tankbaan. Het was echter voor een mondelinge tevredenheidsbetuiging en we kregen allebei een halve dag verlof, vanwege de beste schietprestaties. Vanaf 12.00 uur waren we ongewenst persoon. Terwijl wij de poort uitliepen, mocht de rest groot corvee in de barakken uitvoeren. Was graag nog even gebleven.....

Voor het eerst in uniform thuis...

EERSTE BIVAK

Het eerste bivak was ook een geweldig succes. Met de creativiteit en kennis van nu, had dat toen heel anders kunnen gaan. Want ik had die hele oefening misschien wel kunnen overslaan....

De eerste dag werden we namelijk enthousiast afgemarcheerd naar de wapenkamer om daar onze wapens op te halen. We gingen drie dagen het veld in. Ik moest binnen even wachten, want mijn wapen was blijkbaar niet beschikbaar. Dus mijn makkers kregen allemaal hun wapen en ik stond daar een beetje wortel te schieten. Wat bleek, het wapen was gebruikt bij schietwedstrijden van het kader. Ja, dus? Niemand had mij iets gevraagd...haha... Hoe dan ook, mijn wapen kwam als laatste beschikbaar en toen ik eindelijk buiten kwam, was de straat leeg en de hele compagnie weg. Kennelijk vond men het niet nodig op mij te wachten.

Het zou zo maar kunnen dat ik vandaag de dag naar de barak was gelopen en daar 3 dagen voor bezinning, zelfstudie e.d. had uitgetrokken (laat ik dit scenario 1 noemen), maar toen - in 1985 - ging ik uiteraard gemotiveerd op weg om de troep te achterhalen.. Scenario 2.... Aan het eind van de straat gekomen zag ik op afstand een massa soldaten linksaf gaan richting mijn favoriete plek in Oirschot, de tankbaan. Ik volgde dezelfde route, waarbij ik op een gegeven moment gespot werd en gemaand werd tempo te maken. Uiteraard deed ik dat als men mij motiveerde, maar ik ging ook met regelmaat in de stand 'geen paniek' en koos een aangenaam tempo. Per slot van rekening had men niet op mij gewacht..... Deze interval-achtervolging verliep naar wens en na enige tijd werd ik met groot enthousiasme door het begripvolle kader verwelkomd op de plaats van bestemming. Jammer dat ik het verhaal met nadruk herhaaldelijk moest uitleggen. Toen dacht ik al even aan scenario 1.

“Nagenoeg onherkenbaar.”

De rest van het verhaal was zand en zand, puipentje opzetten (iedere soldaat had een helft van de tent bij zich) een kuil graven voor een ander (en jezelf) om een werkelijk onneembare vesting te maken en altijd te weinig tijd om opdrachten uit te voeren. Dacht je bijvoorbeeld een mooi bloemstuk van heide en gras op je helm te maken, werd er geen tijd gegund voor die creatieve gedachte.. Ik bedoel compositie, kleur, vorm.... dat kan niet in 2 minuten. Maar ja, het was dan ook niet Eigen Huis en Tuin... We mochten ook kliereren met een camouflagestick en wel in het gezicht van anderen. Best vermakelijk, net als de demo van sergeant Huizinga, die a.h.w. onder de grond verdween, om vervolgens een 'vrijwillige vijand' te kunnen uitschakelen. Top! Een alarm wordt overigens altijd 's nachts gegeven he... ik weet niet wie dat bedacht heeft, maar dat is dus grote chaos. Ben je eindelijk redelijk aangekleed uit je tent en zit je in jouw schuttersput, roept iemand 'gas gas gas'. Dat is best raar als je precies op een hoekplaats ligt waar 2 pelotons bij elkaar komen. Links is niks aan de hand, rechts wel...dus masker op...., nee herstel masker af...., of toch weer op.... U vraagt wij draaien en je doet het dus nooit goed.

Andere populaire ingrediënten van het bivak waren: koken met zand (een culinaire uitdaging met 0 sterren, gelukkig hadden we ook appels), in het donker lopen en dan niets zien en vooral struikelen. We kregen de beroemde witte Esbit blokjes (Erich Schumm Brennstoff In Tabletten) om vuur te maken, met daarbij een uitdrukkelijke waarschuwing deze uitsluitend in de open lucht te gebruiken en niet een tent. Het zal de lezer niet verbazen dat 2 leden van het gezelschap zo ongeveer de tent uitgeslagen en gesleurd werden omdat ze toch 'binnen' die giftige blokjes gebruikten. Een hardhandige vorm van levensreddende

handelingen, maar wel nodig... ZHKH met geweld...

Dat er niet helemaal goed geluisterd werd, bleek ook uit een voorval waarbij een collega nog losse munitie in zijn geweer had zitten (populaire term - de losse flodder) en dat geweer ging bij de schoonmaak af. Dit werd eveneens door niemand gewaardeerd.

Ook al werd het uitstapje door Hare Majesteit gesponsord, mijn toch al niet echte animo om te kamperen werd voorgoed tot nul gereduceerd. Dat maakte het wel >>

gemaakt uit een boekje met koralen en individueel kreeg je ook één of meerdere opdrachten. Zo moesten slagwerkers o.a. een roffel opbouwen en werd blazers gevraagd om toonladders te spelen. Ik kreeg die van F, dus met één bemol. Ik liet me ontvallen dat dat een si-bemol was en daaruit kon meteen worden afgeleid dat ik Limburger was...., blijkbaar goed voor een vrijkaart om eerder mee te gaan naar Duitsland. Mijn voorkennis - de mededeling uit Kerkrade werd aldus bevestigd. Dat betekende dat ik begin november 1985 met enkele lichtingsgenoten al naar Seedorf ging. Het Fanfarekorps werd daardoor verrijkt met een uiteraard geweldige nieuwe lichte, bestaand uit 1 bassist, 1 tubaïst, 3 bugelisten, 1 trompettist, 1 trombonist, 1 bastrombonist en 1 klarinettist/sopr.

makkelijker te accepteren dat ik geen KMA-opleiding zou volgen, wat eerlijk gezegd toch lang een wens geweest.

AFKORTINGEN

Het doordeweekse leven op de kazerne werd langzaam routine en het leek er op dat we een eenheid, een 'mean fighting machine' gingen worden. We konden inmiddels al commando's zoals 'Geef Acht' opvolgen zonder te schreeuwen en 'Linksom' bleek voor iedereen linksom te zijn. Ook de vaak hilarische commando's van het kader werden minder: 'Sta niet na te neuken', 'Sta niet in je neus te peuteren', 'Blijf van die muggen af, dierenbeul' en wat dies meer zij.

Bovendien waren we het eens dat het LuPa in de LiBoZa van de BuJa mee kon (Lunchpakket in de linkerbovenzak van de buitenjas) Ook het hinniken als iemand met een zwarte baret langs kwam, behoorde tot ons repertoire. Nou dat waren prestaties. En.... de baretten waren in model. We hoorden erbij..

Uiteraard moesten we ook een keertje de GaMaCoKa in. Het is goed dat de lezer zich inmiddels realiseert dat in de militaire samenleving de correspondentie of communicatie vaak elementair is en gebruik wordt gemaakt van afkortingen. De GaMaCoKa was de Gasmaskercontrolekamer, populair vertaald naar de Gaskamer. Die vertaling werd overigens niet gewaardeerd door het kader. Het was te doen, ofschoon menige rekrut hoestend en zelfs vomevend (blijft een mooi woord) naar buiten

kwam. Ook kregen we NBC lessen en werd ons verteld hoe we een Atropinespuit in het been moesten rammen.

NAAR SEEDORF

Na een week of vier moesten aspirant-muzikanten hun instrument meenemen, want kapelmeester Liew-On van het Fanfarekorps der Limburgse Jagers kwam samen met een sergeant van de Staf 41e Pansterbrigade uit Seedorf voor audities. Ik was zo'n aspirant, want bij de keuring in Roermond had ik ooit - tot groot leedvermaak van alle aanwezigen - als enige een formulier ingevuld om muzikant in militaire dienst te worden. In een lokaal kwamen we bijeen en er werd gezamenlijk muziek

saxofonist. De kapelmeester was tevreden en wij ook. De rest van 42-2 Schoolcompagnie moest nog de volledige 4 maanden opleiding afmaken voor zij naar Noord-Duitsland verplaatst gingen worden om daar de nieuwe Bravo-Compagnie (Bulldogs) te vormen. Maar als nieuwelingen werden we toch door de oudere lichten even op de proef gesteld of te wel "ontgroend".

WAAROM WORDEN WE LIMBURGSE “JAGERS” GENOEMD?

Tekst | Nico Vroom

Die vraag krijg ik nogal eens gesteld. Limburgse in de naam is duidelijk uit te leggen. Immers ons regiment heeft traditioneel haar wortels in de provincie Limburg met het stamregiment, het 2e Regiment, dat lang in Maastricht “lag” en later naar Venlo verhuisde. Maar waarom jagers? Dat stamt af van het voormalige Bondscontingent Limburgse Jagers uit 1842. Zo genoemd vanwege hun groene uniform en “jager” bewapening met het zgn busgeweer en hartvangers. Daar richtte onze eerste Regimentscommandant Kolonel Antoni zich op toen hij in 1950 een naam zocht voor het nieuw op te richten regiment als samenvoeging van de drie nummerregimenten 2e, 6e en 11e Regiment Infanterie.

Maar waar kwam die term, benaming “jager” destijds in de 19e eeuw vandaan? Van oudsher waren in de infanterie en cavalerie zowel zgn zware als lichte eenheden ingedeeld. Dat had met hun taken en daarmee ook hun bewapening te maken. De zgn Zware eenheden werden in de grote veldslagen in het centrum van de aanval cq verdediging ingezet. Stootkracht, Vuurkracht en Grootte van de eenheid maakte het mogelijk met Grenadier compagnieën en eskadrons Huzaren een succesvolle aanval uit te voeren. Of juist een aanval af te slaan. Maar men ging op een flexibele manier het gevecht aan. Ook de flanken werden belangrijk, daar waren vaak meer bosschages en bebouwing. Dat vereiste een ander soort soldaat.

De Jagers vormden de lichte infanterie van een leger, welke naast het gewone infanteriewerk ook geoefend waren in speciale taken. Zo werden ze vaak vooruit gezonden in veldslagen om andere eenheden te dekken, voerden verkenningen uit en probeerden de vijandelijke eenheden te ontregelen, door hun officieren, tamboers en vaandel dragers uit te schakelen. Zo kon de strategie van

de tegenstander onderuit gehaald worden, omdat er verwarring in zijn gelederen werd gewekt of onbedoelde aanvallen uitgelokt worden. Jagers hadden dus de bedoeling om heel actief aanwezig te zijn.

In de 18e eeuw werden ze met name geworven uit diegenen, die goed met wapens konden omgaan, nl. jagers en houtvesters. Vandaar dat de naam ‘Jager’ als snel werd gebruikt voor dit type soldaat. Om hun taken goed uit te kunnen voeren en daarbij niet op te vallen, droegen ze groene uniformen met zwart leerwerk.

BEWAPENING

Jager-eenheden werden bewapend met jachtbuksen en hartsvangers, in plaats van musketten, degens en sabels. De laatsten waren lang en onhandig te hanteren in bijvoorbeeld bosgebieden. De jachtbuks of busgeweer heeft een korte loop en ook de hartsvanger is korter, dan degen en sabel. De hartsvanger komt voort uit de jacht en werd daarmee gelieerd aan een jager soldaat.

JACHTHOORNS

In plaats van tamboers en pijpers hadden deze eenheden, als muzikanten voor het doorgeven van signalen, (jacht)hoornblazers en/of halvemaanblazers. Zo werd de jachthoorn het embleem voor jager eenheden en lichte infanterie. Te zien op hoofddeksels, uniformen, vaandels en als logo.

In 1814 werden voor het nieuwe Nederlandse leger bataljons Jagers geformeerd (nrs. 16, 17, 18, 27 en 36), gekleed in donkergroene uniformen met gele kragen, manchetten en paspelling en zwart leerwerk.. De bataljons Jagers werden ingezet het jaar daarop in de gevechten bij Quatre-Bras en Waterloo. Later dat jaar werden de bataljons Jagers opgenomen in de Afdelingen >>

Busgeweer
(foto: 'Nationaal Militair Museum (NMM) Soesterberg')

16e bataljon jagers 1815

Infanterie en kende het leger geen Jagers meer. Hun taak was overgenomen door de Flankeurs. Na het opheffen van de vier Afdelingen Zwitsers (nrs. 29, 30, 31 en 32) werden bij Koninklijk Besluit in 1829 twee bataljons Jagers geformeerd. In dit KB wordt gesteld dat het voor als jagers een eer moest worden gezien om aan een dergelijk bataljon deel te mogen nemen en voor een officier moest worden gezien als een onderscheiding.

In de Belgische Onafhankelijkheidsoorlog (1830-1832) werden veel compagnieën Vrijwillige Jagers opgericht vanwege de speciale benaming. Ook nu werd door alle eenheden gekozen voor een donkergroen uniform met zwart leerwerk en jachtbuksen. Na de Tweede wereldoorlog bleven

de Jagers gehandhaafd, soms in één regiment verenigd met de Garderegrenadiers. In 1984 werden Grenadiers en Jagers definitief verenigd in het Garderegiment Grenadiers en Jagers. De Garde Jagers hebben de Jachthoorn als hun eenheidseembleem.

In 1950 werden 2e, 6e en 11e Regiment Infanterie opgeheven; tegelijk werd het Regiment Limburgse Jagers opgericht, dat de tradities van beide drie regimenten zou voortzetten. De naam Limburgse Jagers is tevens een herinnering aan het Bondscontingent van Limburg dat in de 19e eeuw was opgericht en het Bijzonder Vrijwillig Landstormkorps Limburgsche Jagers dan van 1915-1940 heeft bestaan. In het Regimentseembleem van het Regiment is naast de eikenblad van Limburg de halvemaan hoorn van het Graafschap Horne verwerkt. In 1957 werd door de bevolking van Limburg een ceremonieel uniform aangeboden voor het Tamboer-en Fanfarekorps. Het regiment had als één van de muziekkorpsen, een Korps Halvemaanblazers, eerst bij het

16e Bataljon in Oirschot en later bij het 42e Bataljon in Seedorf. In 2002 kreeg het Regiment ook identieke ceremoniële uniformen voor haar vaandelwacht en erecompagnie. En sinds een aantal jaar wordt door de Regimentsadjutant van het Regiment Limburgse Jagers bij het ceremonieel uniform de hartsvanger gedragen.

Ons 42e Bataljon is nu ingedeeld in de 13e Lichte Brigade en is weliswaar uitgerust met pantservoertuigen, echter ze zijn gemotoriseerd en met een lichte bewapening. In die zin klopt het dat dit bataljon samen met het 17e Bataljon Garderegiment Fusiliers Prinses Irene nu de lichte infanterie van de Koninklijke Landmacht is. Terug naar de basis van de jager taken uit het verre verleden. Wel robuuster met de bewapening.

BUITENLANDSE JAGER EENHEDEN

Net als in Nederland ontstonden in de 18e eeuw bij de legers van onze omliggende landen ook zgn Jager korpsen/regimenten. Met vaak ook dezelfde uitmonstering qua uniformen en ook bewapening gerelateerd aan hun taken en inzet. En ook die hebben standgehouden in de huidige legers, zoals in het navolgende overzicht te zien is.

BELGIË

Ook het Belgische leger, heeft een jager regiment. Ons zuster regiment, de Chasseurs Ardennais, de Ardense Jagers, met hun prachtige grote groene Baskische baret en regimentseembleem bestaande uit de kop van het everzwijn. Dat zwijn is tegelijk ook hun mascotte. Een gemotoriseerd bataljon, wat enige gelijkenis heeft met ons Bataljon. Met licht gepantserde wielvoertuigen van het merk Puma. En ook in een zgn lichte brigade is ingedeeld. En zie ook de groen rode kleuren van ons beider regimenten.

DUITSLAND

Onze oosterburen kennen ook enkele Jäger Battalions: JagerBataljon nr1 en twee Jager-bataljons 291 en 292 beide ingedeeld in de Frans-Duitse Brigade en twee nieuwe 91 en 413.

Die Jäger gehören zu den Kampftruppen und sind vor allem für den Kampf in bebautem, stark bewaldetem Gelände oder auch für den Jagdkampf ausgebildet. Gemeinsam mit den Gebirgs- und Fallschirmjägern gehören sie der Truppengattung der Infanterie an. Die Jägertruppe kann alle allgemeinen Aufgaben der Infanterie wahrnehmen und andere Infanterieeinheiten in ihrer Spezialisierung unterstützen.

Die Soldatinnen und Soldaten des Bataillons erreichen dank der leichten Ausrüstung mit ihren Fahrzeugen, aber auch mit Transporthubschraubern oder Schlauchbooten ihre Einsatzgebiete. Dort kämpfen die Jäger vorrangig zu Fuß. Dabei werden sie möglichst durch die Bordwaffen ihrer Gefechtsfahrzeuge, zum Beispiel mit dem GTKGepanzertes Transport-Kraftfahrzeug Boxer, unterstützt.

FRANKRIJK

De Ardense Jagers hebben op hun beurt weer connecties met het Franse regiment 7e Bataillon de Chasseurs Alpins. Dat is een bataljon, dat naast haar inzet in het berggebied ook op andere plaatsen kan worden ingezet zoals in bewoonde gebieden, in de woestijnen van Afrika, als ook kortgeleden in Afghanistan. Ook is het vanwege haar taken licht bewapend en beschikt over lichte pantservoertuigen. Ook hier komt in het regimentseembleem de jachthoorn weer tevoorschijn. Enkele Limburgse jagers van 42e Bataljon hebben in 2018 bij het 93e Régiment d'Artillerie de Montagne de Basic Mountain Course gevolgd. Met uiteraard een mooi herinnering, de Baskische Baret.

GROOT BRITANNIË

Van oudsher heeft the British Army vele jager-eenheden gehad. Light Infantry eenheden. Door samenvoeging van die eenheden is nu één Regiment gevormd genaamd

The Rifles. Dit regiment bestaat uit vijf actieve bataljons en drie reserve bataljons. Twee bataljons hebben de taken van lichte infanterie, terwijl de andere oa uitgerust met Warrior pantservoertuigen zwaarder zijn bewapend. In hun embleem komt weer de hoorn van de jacht terug. Ook zij zijn ingezet

geweest in Afghanistan. Kenmerkend dat ook zij de groen rode kleuren voeren in hun uniformen en logo's, zoals ook ons regiment.

ZESDAAGSE REIS AABENRAA (DK) 1986

Tekst en foto's | Raymond Jennen

Seedorf gelegen in het noorden van Duitsland ligt uiteraard dichtbij de Skandinavische landen. En ook daar zijn militaire orkesten en worden taptoe's gehouden. Een mooie gelegenheid voor ons Fanfarekorps in die richting haar vleugels uit te slaan. Dat gebeurde al in 1983, kort na het aantreden van de nieuwe kapelmeester Alwin Liew On. Hij kreeg de uitnodiging om deel te nemen aan de Sagelse en Roosenborg Tattoo deel te nemen. Dit heeft mogelijk ook de aandacht van het stadje Aabenraa op ons Fanfarekorps getrokken. De oud-muzikant Raymond Jennen geeft een verslag van de reis naar Denemarken.

In Zuidoost-Jutland organiseert iedere zichzelf respecterende stad elke zomer een ringsteekfeest, meestal een meerdaags volksfeest met ringsteekwedstrijden, een optocht, een kermis en een biertent. In Aabenraa (men zegt Aobenrao) vindt een van de grootste ringsteekfeesten plaats en dat duurt vijf dagen. De oorsprong van het ringsteken ligt in de middeleeuwen, toen de ridders te paard tegen elkaar streden. De tegenstander werd uiteindelijk vervangen door een ring(etje) en deze traditie leeft vooral in Zuid-Jutland voort.

In 1986 werd ons Fanfarekorps uitgenodigd om (weer) naar Aabenraa te komen. Ok, leuk, zou je denken, maar oorspronkelijk stond de (toch unieke) Militaire Bedevaart naar Lourdes (Fr) in de agenda. Het Trom-

petterkorps der Cavalerie zou naar Denemarken gaan. Er werd geruild... de prijs van populariteit...

Dus vertrokken we vrijdag 4 juli om 06.10 uur (!) met onze vaste touringcar (noblesse oblige he...) noordwaarts. Tenues; burger, DT met lage schoenen en de gala-uniformen. De gala's werden in een apart busje vervoerd, door 'onze' Sil en Arie (van het

Depot Ceremoniële Tenuen in Den Haag). Via Hamburg, Neumünster en Flensburg kwamen we zo'n 2,5 uur later en 227 km verder bij de grensplaats Ellund, waar alle Scandinavische vlaggen stonden opgesteld. Goed voor een kleine quiz,... of toch niet. Na 37 km kwamen we al om 09.00 uur in Aabenraa aan, één van de grootste havensteden van Zuid-Denemarken, gelegen in een groene omgeving aan het Fjord van Aabenraa. De historische stad was vooral in de 18e en 19e eeuw belangrijk voor de Deense scheepvaart. Er zijn wat hoogteverschillen, prachtig bewaard gebleven koopmanshuisjes en het kasteeltje / kunstmuseum Brundlund Slots, met Deense schilderijen en beeldhouwwerken. Tot zover de toeristische info.

We werden ingekwartierd in een jeugderberg van een camping, boven op een heuvel. Aangezien we te vroeg waren, werd gevoetbald (door de liefhebbers) en de zelf meegenomen koffie-/bierbar opgebouwd (de inwendige mens is belangrijk toch?). Na het inhuizen volgde een lunch met Smørrebrød. Voor de lekkerbekken: Smørrebrød is een traditioneel Deens lunchgerecht, doorgaans bestaande uit

een beboterde snee roggebrood, uitgebreid belegd met van alles eetbaars. Na kort uitbuiken, werd de hele middag gebruikt om de show te repeteren. Dat was ook nodig voor de nieuwe lichting en het ging soms met enige vorm van stress gepaard. Na het avondeten werden we per bus naar het feestterrein vervoerd (ook dit voor de liefhebbers).

ZATERDAG 5 JULI vond voor iedereen het ontbijt om 08.00 uur plaats, ongeacht in welke staat je dan ook verkeerde. Per bus gingen we naar een schoolgebouw waar inmiddels de gala-uniformen hingen. Arie en Sil hadden hun zaken altijd perfect in orde. Vanaf 11.00 uur was er een mars door de stad, die duurde ongeveer een half uur. Lekker tempo, lekkere klanken en na afloop een biertje/frisje. Terug naar school, omkleden en een lekkere lunch in de herberg. Dat smörrebröd zou overigens verplicht moeten worden.

In de middaguren werd de generale repetitie gehouden voor de Jubilaumstattoo

bij het Slot Brundlund. De regen viel met bakken uit de hemel, maar dat mocht de 'pret' niet drukken. Het was overigens maar goed ook dat we die generale repetitie van de finale met alle 7 muziekkorpsen samen deden, want het leek soms echt

nergens op. Oberstleutnant Von Flockenstoffen (of zoiets) wilde dit en wij deden dat. De Taptoe zelf vond om 20.00 uur plaats. Het slot (uit 1411) werd mooi verlicht door grote schijnwerpers en kanonnen van het Sonderjusk Artillerieregiment waren opgesteld. Het was niet echt

droog, sterker nog, er was nog voorraad zat in de hemel. We moesten twee maal optreden; eerst een staand concert op het showterrein en daarna de show. Het eerste ging vlekkeloos, maar nat, maar het tweede deel was - laat ik het diplomatiek uitdrukken - van een bijna perfect begin naar een toch niet optimale afsluiting. Er was hard gewerkt, maar hier en daar zou nog wat geschaafd moeten worden. Ehm... het weer in deel 2? Tussen de buien door was er regen. De grote finale (Het slot van 2e acte uit de opera Aida van Guiseppe Verdi, uit 1869) was eigenlijk nog het ergste. De indruk bestond dat de Duitse dirigent niet echt alles in de hand had, waardoor het leek (...) alsof het Blasorchester Förde, de Band of the 17th/21st Lancers, 4 Deense orkesten en wij (in totaal 305 muzikanten) soms maar wat aanspeelden. We stopten

samen en het kanonvuur en 75 fakkeldragers maakten veel goed. De Deense lokale pers was overigens lyrisch over onze bijdrage (concerten en show), want we werden breed uitgemeten in diverse artikelen. Eén van de koppen: 'Hollaenderne kan dat hele': De Hollanders kunnen het allemaal. Na het optreden keerden we terug naar de herberg om te 'evalueren'.

ZONDAG 6 JULI Het ochtendprogramma bestond uit een extra optreden in de stad, waarbij ook een tv-omroep aanwezig was. Speciaal voor dit optreden stond de Fehrbelliner Reitermarsch op het programma. Niet helemaal onlogisch met zoveel aanwezige paarden. Voor de leek; De mars werd in 1893 door de Koninklijke Pruisische kapelmeester Richard Henrion gecomponeerd.

Het verblijf in Aabenraa was nogal een logistiek gebeuren want na het optreden gingen we weer terug naar ons honk op de heuvel en om 12.00 uur kregen we lekkere lupa's in de school. Met gezwinde spoed werd weer aangetreden om de cavalcade te begeleiden. De paarden moesten namelijk worden opgehaald, toch wel een kernactiviteit tijdens deze reis. We liepen gelukkig steeds vooraan en dat bespaarde ons een slalom tussen de keutels. 360 paarden verloren wel een paar kilo's van een vervelende substantie onderweg en dat moest je dan steeds van en onder de schoenen afdalen... Dat bleef ons bespaard. Na de optocht verzorgden we nog een staand concert met marsen op het feestterrein. In de middag werd nog wat sport gekeken: >>

“Groen en Rood past ook hier.”

Boris Becker versloeg Ivan Lendl op Wimbledon en Nigel Mansell won de F1 van Frankrijk, maar dat terzijde. Na de avondmaaltijd mochten we om 20.00 uur de paarden weer terugbrengen - je zou toch bijna denken dat ze de weg inmiddels zelf wisten - en na een snelle omkleedsessie snelden we in burgerkloffie naar de tent om verdere contacten te leggen met het vrouwelijke 'Red and white Danish dynamite' (De slogan van een succesvol Denemarken in de groepswedstrijden van het WK voetbal). Het was er gezellig, maar we moesten wel zelf de polonaise organiseren.

MAANDAG 7 JULI In de feesttent moesten we een kwartiertje spelen, maar het publiek werd helemaal gek en we stonden zelf op stoelen en tafels te spelen. De stemming er zo goed in, dat de drumsolo bijna 10 minuten duurde. Tent plat.... 's Middags was er weer een mars door de stad en dit klusje werd op routine afgewerkt om snel door te gaan naar ongetwijfeld één van de hoogtepunten van de reis; de BBQ. Terwijl het hoofdgerecht het lange warme traject van varken naar culinaire lekkernij afronde, vormde een groepje enthousiastelingen

een dixielandbandje. Ook de kapelmeester liet zich niet onbetuigd en wel op euphonium. Het varken, de kartoffelsalade en de wijn (ja wijn...) werden enthousiast soldaat gemaakt en onze aalmoezenier, die na heftig aandringen van ons nog een dag langer was gebleven, hield een toespraak vol 'wijsheden'. Na dit festijn ontstond een tweedeling in het korps; een groep ging naar de tent (voor de muziek uiteraard....) terwijl de andere groep in de herberg bleef. Deze tweede groep was in staat de verjaardag van ondergetekende in te luiden (om

middernacht, conform kapeltraditie). Dat leverde een extra rondje drank op... en zo was het zomaar 03.00 uur toen de bedstee in zicht kwam.

DINSDAG 8 JULI vond in grote lijnen een herhaling van zetten plaats. De enige uitzondering was de brandy die de jarige vóór het ontbijt uit handen van de kapelmeester ontving en de slok die hij daarbij uit het flesje moest nemen..... Laat ik zeggen: 'je moet er van houden'..... Van Sil en Arie kreeg ik een fles Apfelkorn. Het resterende

“Ontspannen wachten op het varken.”

programma bestond uit de Cavalcade, een lupa-lunch en om 15.00 uur een concert in de stad. Na dat straatconcert leverden we onze gala's in en om 20.00 uur brachten we de paarden nog één keer door de stad, met een onderbreking van een grote plensbui. Gelukkig kon er even geschild worden, zo bleef het DT enigszins droog. Na terugkeer naar de herberg was het omkleden, vervoer naar de tent, muziek, veel drank en tenslotte vuurwerk om 23.00 uur en sommigen bewezen een uitzonderlijk uithoudingsvermogen te hebben.

WOENSDAG 9 JULI

Omdat het zo laat was geworden werd het ontbijt met een half uur vervroegd. Strakke planning van ons kader. Daarna werd opgeruimd, ingepakt, gepoetst en om 09.30 uur werd afscheid genomen van, zoals in het jaarboek werd vermeld..., 'de vriendinnen en andere mensen'.... Vroeg in de middag reden we onze geliefde kazerne op en gingen over tot de orde van de dag: lummelen en de ervaringen van deze mooie trip verwerken. Aan Lourdes dacht niemand meer....

IN TIJDEN VAN CORONA IS NIET ALLES BETER, WEL ANDERS

Tekst | Marijn Verbaant

Eigenlijk flauw natuurlijk om Corona overal de schuld van te geven. Toch zijn het natuurlijk wel tijden waar we links en rechts wat moeten aanpassen. Zo bent u gewend om hier een tekst aan te treffen van de Voorzitter Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers. De wisseling van voorzitter en de tweede golf COVID gaven een werkdruk die de eindredacteur op het idee bracht om de secretaris VVRLJ eens te vragen om deze taak voor deze editie op zich te nemen. Bij deze dus.

Natuurlijk is het vervelend dat we al enige tijd niet in de gelegenheid zijn om bijeen te komen, tijdens een reünie, de Algemene Vergadering, de Regimentsweek, de Nederlandse Veteranendag, enz. Niets mooier natuurlijk dan gezamenlijk oude verhalen opdissen, met een biertje in de hand. Nog belangrijker dus dat we wel met elkaar in contact blijven.

Zo is er de laatste tijd veel tijd geïnvesteerd in de nieuwe website van het Regiment; limburgsejagers.nl. Ook de VVRLJ heeft zijn steentje hieraan bijgedragen en naar mijn bescheiden mening is dat ook goed te zien. Zo zijn de nieuwsberichten de laatste tijd weer goed bij de tijd, en proberen we dat ook zo te houden. Maar ook aan de onzichtbare kant van de website gebeurt op dit moment heel erg veel. Zo zijn we druk met het herinrichten van de ledenadministratie, die gekoppeld wordt aan de database van de website. Aanmelden van het lidmaatschap en zelfs betalingen worden helemaal digitaal mogelijk. Naast de website staat ook de social media nog in de steigers, waarbij we proberen alles zo veel als mogelijk dezelfde look and feel te laten krijgen. Dat bevordert de herkenbaarheid en daardoor ook de vindbaarheid.

Helaas ontvielen collega veteranen John Puntman en Marnix Landman ons de afgelopen periode.

Adjutant John Puntman was een markante collega, die heel veel van ons kennen. Zo niet van de periode in Seedorf, dan van zijn functie op 'de Marnewaard'.

Sergeant 1 Marnix Landman was weliswaar reeds de dienst uit, maar heeft in een relatief korte tijd een grote indruk achtergelaten. Beide Limburgse Jagers hebben hun ultieme gevecht uiteindelijk verloren. We zullen ze niet vergeten, en daardoor blijven ze in onze harten. Want als we ze vergeten wordt het verlies definitief!

Om landelijk goed mee te kunnen blijven praten is het van belang dat veteranen-verenigingen zoals de VVRLJ voldoende leden hebben om zodoende zeggenschap te blijven houden. Alleen (grote) aantallen zeggen natuurlijk niets, maar het is van belang om te kunnen laten zien dat we een grote achterban hebben waar we voor opkomen. Een vaak gestelde vraag gaat over het verschil tussen het betalend en niet-betalend lidmaatschap van de VVRLJ. In beide gevallen bent u absoluut volwaardig lid, maar... betalend lid zijn heeft een aantal voordelen; zo krijgt u krijgt het blad Limburgse Jagers thuisgestuurd en in de meeste gevallen is er geen eigen bijdrage verschuldigd bij deelname aan activiteiten, zoals reünies etc. Nou is dat laatste dit jaar natuurlijk niet uit de verf gekomen dus gaan we dat maar eens compenseren. Alle betalende leden krijgen voor het eind van het jaar een pakketje thuis gestuurd waarmee we willen laten zien dat we jullie lidmaatschap zeer op prijs stellen en jullie ook missen. Houdt je brievenbus dus in de gaten. Net als je mailbox want je kunt ook mail van ons verwachten met betrekking tot de ledenadministratie. We willen van de gelegenheid gebruik maken om alles weer eens goed tegen het licht te houden zodat we alle gegevens correct in de database hebben, waarbij de AVG natuurlijk niet uit het oog verloren wordt.

Bekend fenomeen is natuurlijk dat de kreet Veteraan nu eenmaal niet zo lekker klinkt als je onder de 60 bent (ik mag dat zeggen als kersverse 60plusser) en dat maten elkaar in de eerste jaren na een uitzending nog niet echt opzoeken. Daar gaat over het algemeen minstens een jaar of 10 overheen. De afgelopen jaren merkten we vooral een aanwas van Balkan veteranen en SFIR 3. Als zich dat doorzet zullen de komende tijd vooral de mensen die uitgezonden zijn geweest naar Afghanistan meer naar boven komen. Na 20 jaar of zelfs nog langer zien we maten elkaar meer en meer nodig hebben. Belangrijk daarbij is dat het dan wel steeds moeilijker wordt om elkaar weer te vinden. Daarbij kunnen we als VVRLJ natuurlijk behulpzaam zijn, met name door het organiseren en bekend stellen van de reünies specifiek voor een bepaalde regio, bijvoorbeeld de Balkan zoals die volgend jaar gepland staat. Organiseren van reünies is een zaak voor een paar kartrekkers. Elk missieverband heeft zijn eigen vertegenwoordigers, waarvoor ik graag verwijs naar onze pagina's op de Regiments website. Natuurlijk kunnen we altijd enthousiaste mensen gebruiken, om de missieverbanden te helpen. De VVRLJ zorgt daarnaast natuurlijk voor de nodige ondersteuning.

Graag wil ik van de gelegenheid gebruik maken om te vragen om jullie ideeën met ons te delen. Per slot van rekening is onze vereniging er met name voor jullie! In het kader van Vinden, Binden en Boeien is het van het grootste belang dat we de huidige leden willen behouden, naast het vinden en binden van nieuwe leden. Daarbij hoort natuurlijk dus ook een bestuur dat luistert naar de zaken die leven onder de leden en daar ook actief iets mee doen. Laat maar eens horen welke activiteiten jullie zouden waarderen en op welke manier we jullie het beste van dienst kunnen zijn.

“Elkaar vinden, binden en boeien.”

Ik ben van mening dat zelfs een pandemie als deze ook weer positieve kanten heeft. Zo heeft de wisseling van een aantal functies binnen het bestuur en het feit dat we een vaste veteranenvertegenwoordiger hebben binnen de sie S1 een behoorlijke boost gegeven aan een aantal interne zaken. Daarvan moeten we volgend jaar echt iets gaan merken. Het bestuur heeft daarvoor een aantal zaken in gang gezet, samen met de Stichting Regiment Limburgse Jagers. Een nauwere samenwerking moet uiteindelijk resulteren in nog betere Waardering, Erkenning en Zorg. Daarbij zal ook worden gekeken naar de Limburgse Jagers die nooit zijn uitgezonden, maar wel degelijk een belangrijke

bijdrage hebben geleverd aan vrede en veiligheid voor Nederland. Denk hierbij maar eens aan de grote aantallen Limburgse Jagers die als dienstplichtige in Seedorf hebben gediend.

Ook de vernieuwingen in de landelijke veteranenstructuur zie ik als een positieve ontwikkeling. Met de Veteranennota 2019-2020 heeft Defensie met name gekeken naar verbeteringen voor de toekomst. Zo zal begin 2021 het Nederlandse Veteranen Instituut het licht zien, waar een groot aantal instituten en organisaties zijn ondergebracht. We zien de laatste tijd ook uitgebreide onderzoeken waarbij de lange termijn effecten van uitzendingen zijn

onderzocht. Daarbij valt met name op dat de meeste veteranen aangeven een positief effect op de kwaliteit van leven te ervaren van hun uitzendingen. Lange na niet alles is altijd kommer en kwel, al lijkt de afgelopen tijd de veteranenstructuur vaak alleen maar in het licht gestaan te hebben van de negatieve effecten. Natuurlijk zijn die er ook en dient de Zorg daarvoor ook hoog in ons vaandel te staan. Maar een positieve kijk geeft van zichzelf al meer Waardering en dan is Erkenning ook een veel sneller en logischer gevolg.

Hier wil ik dan ook mee afsluiten, met een positieve kijk op onze VVRLJ en een hoopvol zicht op het volgende jaar. Ik hoop veel van jullie komend jaar weer te kunnen zien tijdens de verschillende reünies en bijeenkomsten. Registreer je opdat we je kunnen informeren over alles wat met jouw status als veteraan gebeurd en georganiseerd wordt.

Ook tijdens CORONA, zoals we tegenwoordig zeggen:
VOOR ELKAAR, ALTIJD!

NIEUWE WEBSITE

Tekst | Nico Vroom - Foto's | Mark schaaap

Eindelijk officieel in de "digitale lucht". Via het vertrouwde adres www.limburgsejagers.nl komt U sinds september op een geheel nieuwe website van ons Regiment en alle daarin actieve onderdelen, het 42 Bataljon, de Stichting RLJ, de Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers, het Reünie Orkest Limburgse Jagers, de Historische Collectie, het Fotoarchief, de Webshop en tzt ook een toegangspoort voor onze Muzikanten van weleer. De laatste twee moeten nog worden geactiveerd.

Het heeft wat tijd gekost en genomen om tot dit gezamenlijk product te komen. Een toegangspoort voor allen die bij het Regiment dienen of hebben gediend in enig onderdeel, dan wel belangstelling hebben voor dit unieke onderdeel van het Nederlandse leger.

Door de opzet kunnen we algemene informatie over voornoemde onderdelen delen, maar ook specifieke nieuwsfeiten aan allen cq aan een doelgroep tonen. Ook is er een koppeling mogelijk met gerelateerde facebookpagina's. Daarmee wordt de communicatie met (oud) leden en derden vergroot.

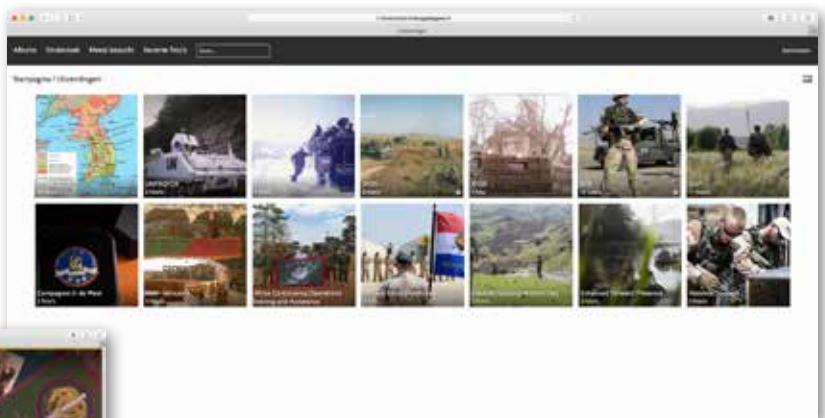
>>

De website geeft de verschillende onderdelen de mogelijkheid U direct te benaderen met informatie cq uit te nodigen voor activiteiten als reünies, Phaffdag, Regimentsjaardag etc. Echter daarvoor vragen wij U wel zich te registreren op de website. Met die registratie kunt U zich ook aanmelden als Lid van de Veteranen Vereniging cq artikelen kopen in de Webshop.

Door de registratie zijn we ook in staat U bij vragen mbt oud collega's U met hen in contact te brengen indien zij daar zelf prijs op stellen.

Verzoek derhalve U te registreren. Uiteraard blijven Uw gegevens alleen voor de administrateur beschikbaar en volgen we de privacy regels van de overheid. Die zijn ook vastgelegd in onze privacy regels die onderaan de pagina's kunnen worden aangeklikt en gelezen.

Een element, dat voor velen interessant kan zijn is het Fotoarchief dat door een oude bekende, Chris van Straaten (chris.vanstraaten@Limburgsejagers.nl) en met hem Leo van Es en Raymond Jennen (ray.jennen@home.nl) speciaal voor de muzikanten, wordt ingevuld. Inmiddels staan er al meer dan 1000 foto's tentoon in vele albums. Kijk er eens op. Maar lever hem of Raymond ook Uw foto's aan. Een aantal van U heeft dat inmiddels gedaan en bij die foto's wordt verwezen naar diegene die ze heeft ingebracht.

Namens alle vrijwilligers die de website mede beheren en vullen. Doe er Uw voordeel mee.

13 LICHT BRIGADE

Luc Janzen geëerd met eigen fonds.
Afgelopen vrijdag zijn twee nieuwe fondsen gelanceerd vernoemd naar jonge overleden Limburgers. Een van de fondsen draagt de naam van de omgekomen militair Luc Janzen (25) uit Echt. De ander is vernoemd naar de meervoudig gehandicapte Robin Jung (14) uit Afferden. Het Fonds Luc Janzen Provincie Limburg is een samenwerking met het Oranje Fonds.

De 25-jarige militair Luc Janzen kwam in 2010 tijdens een uitzending om het leven door een bembom in Afghanistan. Dat er nu een fonds is opgedragen aan Janzen komt volgens het Oranje Fonds omdat de levenshouding van de Echtenaar aansluit bij hun missie: zorgen voor een verbonden samenleving, waarin niemand er alleen voor hoeft te staan. Luc wilde Afghaanse kinderen beschermen.

"Zijn voornaamste reden om voor de tweede keer op uitzending te gaan, was dat hij de kwetsbare kinderen in het door oorlog verscheurde land wilde beschermen", schrijft het Oranje Fonds in een persbericht. "Luc wilde niet boven de mensen, maar naast ze staan en was een echte verbinder. Met het samenwerkingsfonds worden zijn herinnering en drijfveren geëerd.

Bron: 1limburg
<https://www.1limburg.nl/twee-jong-overleden-limburgers...>

WIJ GEDENKEN ONZE REGIMENTSGENOTEN

SGT MARNIX LANDMAN

For the Fallen

*They shall grow not old, as we that are left grow old:
Age shall not weary them, nor the years condemn.*

*At the going down of the sun and in the morning
We will remember them.*

Deze woorden uit een gedicht van Robert Binyon om de gesneuvelden tijdens WO I te eren, komen iedere keer naar boven als ik aan een gesneuvelde collega denk. Zo ook als ik aan Marnix Landman denk. Onderofficier bij BLJ, uitzending

naar Uruzgan, bij meerdere IED-aanslagen betrokken met de nodige littekens tot gevolg. Na zijn diensttijd is hij slachtoffer geworden van een slopende ziekte. Hij heeft zijn leven geleefd maar helaas is het veel te kort geweest. Tijdens zijn inzet in Afghanistan heeft hij deze woorden allicht zelf ook gehoord toen we een aantal keren afscheid moesten nemen van Brothers in Arms. We zullen Marnix niet vergeten.

Namens alle leden van de VVRLJ wens ik zijn dierbaren sterkte toe. Weten dat iets staat te gebeuren is toch compleet anders dan het te moeten voelen.

Sterkte.

Voor elkaar, Altijd!

Limburgse Jagersgroet,
Voorzitter VVRLJ,
Huub Klein Schaarsberg

ADJUDANT BD AART HOEFAKKER

Naar eerst nu bekend is, is op 18 augustus jl Adjudant bd Aart Hoefakker op 80 jarige leeftijd te Heeslingen overleden. Adjudant Hoefakker heeft naast zijn functie als Bataljonsadjutant van 1988-1991, ook Als Adjudant personeelszaken van 1986-1988 en CSM ACie van 1975-1976 bij het 42 BLJ gediend. Ik mocht als plv BC nauw met hem samenwerken in Seedorf. Wij gedenken hem als een goed en waardig collega. En wensen zijn echtgenote Beb en haar kinderen veel sterkte toe dit verlies te dragen.

Nico Vroom Oud plv BC 42 BLJ

MUZIKANT PIET ESSERS

Ome Piet is helaas op 5-5-2020 van ons heen gegaan in een zeer goede conditie, maar het Corona virus nam de overmacht.

Piet was een zeer trotse Limburgse Jager, die als dienstplichtige, ik denk in de midden/eind jaren 1950, geplaatst werd als muzikant bij de Limburgse Jagers kapel als saxofonist. Het leek wel in die tijd dat de LJ kapel alleen uit beroepsmuzikanten bestond. Piet was een zeer goede amateur muzikant, die daarin goed zijn partij kon meeblazen. Iedere keer als we als familie samen kwamen werd er altijd vol trots gesproken over de Limburgse Jagers en onze ervaringen. Een band die onuitwisbaar is. Ome Piet heeft, naar ik begrepen heb, met de LJ kapel Europa doorgereisd om meerdere concerten in diverse landen te mogen geven. Trots als een pauw vertelde hij dan over de imposante muziek die ze maakten en de exercities die ze uitvoerden. Piet's instelling in het leven is voor ons ieder altijd een voorbeeld geweest en zal ook zo blijven.

Korporaal LJ bd L. Persoon

ADJUDANT BD JAN SCHRAUWEN

Op 26 december jl is Adjudant bd Jan Schrauwen op 97 jarige leeftijd overleden. Hij was de oudste onderofficier van het Regiment, die in zijn laatste functies bij het 16e Bataljon Limburgse Jagers in de L' Ot heeft gediend. Voordien heeft hij ook elders de KL gediend namelijk in Nederlands Indie waar hij als jong sergeant diende bij 4-6 RI, "de Bokkerijders", van 1947-1949. Voor hem een terugkeer naar het Land waar hij in 1923 was geboren. Echter kwam in 1933 met zijn ouders naar Nederland om in 1940 met de Tweede wereld oorlog te worden geconfronteerd. Hij moest in 1942 voor de Arbeitseinsatz in vele Duitse fabrieken werken. In begin april 1945 kon hij met anderen na een bombardement vluchten om eind april in Nederland terug te keren naar zijn ouders in Breda. Jan was bij elke regimentsactiviteit aanwezig, geen Phaffdag heeft hij gemist. Nu missen wij hem. Veel sterkte voor zijn kinderen.

Nico Vroom Vz Stichting RLJ

CORONA

Toch nog hebben we weliswaar een iets dunner Magazine kunnen uitbrengen in het eind van dit Corana jaar. Het is door het virus dat met name het bataljon minder kon vertellen over de activiteiten in dit laatste half jaar. Immers feitelijk tot oktober gebeurde er niet veel qua oefeningen etc. Gelukkig gaven de laatste maanden een wat aangepaste oefening Zebra Sword in Nederland, een Schietserie Bergen en de voorbereiding op een nieuwe missie voor de actieve jagers weer wat reuring in Oirschot en daarbuiten. Dat kon U lezen in de artikelen die onze nieuwe stagiaire Marit Veenstra bijeen heeft gebracht.

ROLJ

Helaas moesten ook de leden van ons Reünie-orkest de instrumenten tijdelijk neerleggen. Althans men kon zeker gezien de leeftijd van velen niet bijeen komen om samen te musiceren. Uiteraard wel thuis blijven blazen of slaan op de grote trom !!! (heeft dat zin ?) om voldoende embouchure of te wel genoeg lucht te houden om een muziekstuk goed uit te voeren.

SRLJ

Helaas dit jaar geen Phaffdag. Altijd een mooie gelegenheid voor oud jagers om kennis te maken met nieuwe ontwikkelingen zoals vorig jaar de nieuwe zelfrijdende voertuigen. Wel heeft de Regimentscommandant, de Regiments kapitein en adjudant op 23 november de gesneuvelden en overleden leden van het Regiment herdacht.

VVRLJ

De Veteranen Vereniging kon ook geen activiteiten plannen en uitvoeren. Geen Balkan reünie, geen Veteranen Defilé, geen algemene ledenvergadering. Maar wel actief blijven als bestuur. U heeft het kunnen lezen in de bijdrage van de secretaris Marijn Verbaant. En ik wil mij aansluiten bij zijn oproep zich als veteraan van ons Regiment /42 BLJ te registeren. Meer betrokkenen, meer invloed. En de nieuwe website bied U die gelegenheid met een paar handelingen. Doe het.

HISTORISCHE COLLECTIE

De Historische Collectie kon wel actief blijven gezien het een kleine groep betreft. Veel werk heeft Leo van Es geleverd op de AMX niet alleen van buiten maar nu ook van binnen weer toonbaar te maken. Roest ver-

wijderen, menie en verf om de vloeren, dak en wanden. U heeft zijn "baby" kunnen bewonderen op Facebook en Website. En juist eind november zijn Jan van Ommen met enkelen naar 't Harde geweest om daar van enkele AMX doelvoertuigen nog de benodigde onderdelen te kunnen halen. En zelfs onze Regiments/Bataljonscommandant zet zich in. Heel speciaal, als hobbyist die oude VW bussen opknaapt, gaat hij ook aan de slag om nieuwe zittingen te maken voor de AMX. En telkenmale komen weer oude zaken tevoorschijn, als de bijzondere tamboer-maitre stok, slagband en sabel, die ongebruikt lagen in het Depot Ceremoniële Tenuen, die naar onze Collectie komen om daar ten toon te worden gesteld. Bijzonder omdat deze attributen in 1957 door de Limburgse bevolking en bedrijfsleven aan ons Regiment zijn aangeboden.

42 SCHOOLCIE

Dat is gelijk een link met onze medewerker Muziek, de oud muzikant Raymond Jennen, waarvan U twee artikelen heeft kunnen lezen. Over zijn ervaringen in de 42 Schoolcompagnie, een eenheid die vaak over het hoofd wordt gezien. Een misvatting want de grootste groep BLJers heeft bij die compagnie de eerste beginselen van het soldaat zijn geleerd. Het hoe en wat staat nu eindelijk op papier.

REGIMENTSMUZIEK

Zijn tweede artikel handelt over het optreden van ons Fanfarekorps in Denemarken, Aabera. Daar laat hij zijn passie, muziek, zien en een glimp van onze "oude" Aal, de helaas te vroeg overleden Jacq Broeders. Raymond is bezig om ook alles wat met onze muziekkorpsen, jawel het waren er wel vier, in kaart, in beeld en gehoor te brengen. Vergeet niet dat onze korpsen bijna in alle landen van West Europa en enkele oost Europese landen hebben opgetreden. In vele taptoes, muziekfestivals, erewachten, begrafenissen acte de préséance hebben gegeven. Zij waren en nog steeds is ons Reünie-Orkest het visitekaartje van ons Regiment en haar leden. Daar zet Raymond zich met anderen voor in.

WEBSITE

Dat alles komt ook tezamen in onze nieuwe website. Immers die verbindt alle elementen van Regiment, 42 BLJ, de voormalige eenheden, de Veteranen Vereniging, Het Reünie-orkest en de Stichting RLJ. Elk met hun eigen podium, delen in het fotoarchief, waar oud en nieuw tezamen komen. Kortom verzoek aan U die dit leest registreer U en ook steun ons als Regimentsvrijwilligers in dit werk door een donatie aan de Stichting danwel betaald lidmaatschap van de VVRLJ

Nico Vroom,
voorzitter Stichting RLJ

DONATEURS

Uiteraard danken we de donateurs die onze Stichting ook dit jaar weer hebben gesteund. Ik hoop dat U dat ook volgend jaar doet. Alleen dan kunnen we dit magazine, de nieuwe website, bijeenkomsten ed bekostigen. Derhalve een oproep aan allen die dit lezen.

**Graag Uw donatie (richtbedrag €12,50) op
NL53 RABO 01423.59.696 tnv Stichting RLJ te Horst
donatie 2021 graag met naam en adres.
Kan nu ook via de Website simpel per IDEal.**

Bent U veteraan wordt dan lid van de Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers > zie de huidige website onder VVRLJ/ aanmelden.

Begiftigd met de Ere-penning van de Provincie Limburg, 11 juli 2017

WAPENFEITEN / VAANDELOPSCHRIFTEN

Breda 1813, **Naarden** 1814, **Quatre-Bras** 1815, **Waterloo** 1815, **Tiendaagse Veldtocht** 1831, **Citadel van Antwerpen** 1832, **Venlo** 1940, **Roermond** 1940, **Zutphen** 1940, **West- en Midden-Java** 1946-1949, **Noord-Sumatra** 1947-1949, **Uruzgan** 2007

OVERIGE ONDERSCHIEDINGEN

ERE-PENNING van de Provincie Limburg 2017
FAHNENBAND Bundesrepublik Deutschland 2006

INZET VANAF 1950

Koude oorlog 1950-1989 (Seedorf 1963-2006), **Vm Joegoslavië** 1995-2003: **UNPROFOR-4** (Acie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ Bcie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003, **Irak** 2004, **Afghanistan** 2007-2010, **UNPROFOR-4** (A-Cie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ B-Cie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003, **SFIR-3** 2004, **Fahnenband Bundesrepublik Deutschland** (Seedorf 1963- 2006), **ISAF TFU III** 2007, **TFU VIII** (A-Cie) 2008, **TFU IX** (B-Cie) 2009, **TFU XII** 2010, **Curaçao** 2011-2014: **CidW 6** (A-Cie) 2011, **CidW 7** (B-Cie) 2011, **CidW 16** (C-Cie) 2014, **Mali**: 2017 **MINUSMA** (A, B, C, D Cie) 2015, **Enhanced Forward Presence Litouwen**: 2018-2019 (B-en ACie), **Afghanistan RMS DCie.CCie, BCie, ACie**

ZUSTER REGIMENT

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en-Famenne, België, Lkol BEM V. Douniaux

REGIMENTSOUDSTE

Brigade-generaal R.J. Querido

REGIMENTSRaad

Lkol R.Plender, Bgen R.J. Querido, Adj J. van de Voort, Kap-Adj B. Martens, Lkol bd N.C.S. Vroom, Lkol bd C.J.M. van der Ploeg, Kol L. de Lange, Adj bd M.M.B.G. Verbaant, Adj P.H.J. Gérardu.

STICHTING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | SRLJ

Ereleden: Mevrouw M. van der Hoeven, Kap bd K.G.M. van Dreumel • **Bestuur:** VZ: Lkol bd N.C.S.Vroom (VSRLJ@limburgse-jagers.nl) • **Secr.:** Lkol bd C.J.M. van der Ploeg (secSRLJ@limburgsejagers.nl) • **Historische Collectie Regiment:** Lkol bd J. van Ommen • **Lid:** Kol L. de Lange • **Overige medewerkers:** **Muziek:** LJer muzikant bd R. Jennen • **Regimentshistorie:** Lkol dr. J. Komen / Kap Leeuwenburg • **Monumentengroep:** vacant • **Website:** ai Kpl I bd C, van Straten (info@limburgsejagers.nl), Kap L. Leeuwenburg • **Secretariaat /Penningmeester:** p/a Wervelstraat 32, 5901 VC Horst (tel 077-3981854), **Reknr IBAN NL53 RABO 01423.59.696 tnv SRLJ**

VETERANEN VERENIGING REG. LIMBURGSE JAGERS | VVRLJ

VZ: Kol.L. de Lange (VVRLJ@mindef.nl) • **Lid:** Lkol bd N.C.S. Vroom • **Secretaris:** Adj M. Verbaant (JVetsRLJ@limburgsejagers.nl) • **Afgevaardigde GORK KL en VP:** Kap bd J. Bijl • **Secretaris:** Nuldelijnscoördinator: Kap bd D. Villanueva • **Communicatie:** vacant

CONTACTPERSONEN MISSIES

UNPROFOR: T. Jansen, B. Habets • **IFOR-1:** P. Wijn, Hermsen, Hazenberg • **SFOR-3:** M. Van Boven • **SFOR-4:** D. Hoff • **SFOR- 8:** Steenhuizen, Topelen • **KFOR- 2:** T. Tummers • **SFOR- 11:** J. Bergsma • **SFOR- 15:** J. Bijl, • **SFIR-3:** M. Jongejan • **ISAF-TFE-3:** R. Querido, F. van Hoof • **TFE-8:** G. Geven • **TFE-9:** R. Verhagen • **TFE-12:** R. Erby, H. Klein Schaarsberg, M. Verbaant • **Individuelen:** vacature (Zie voor e-mail de website onder VVRLJ - Missieverbanden)

HISTORISCHE COLLECTIE REGIMENT

Bezoek elke dinsdag en donderdag van 10.00 - 15.00 via wachtgebouw. Stevenick kazerne te Oirschot, contact per e-mail: jmhvanommen@gmail.com

CONSERVATORGROEP

Lkol bd J.M.H. van Ommen, Wmr R.H.N. Daemen, Eln bd E. Brakel, LJer bd H. Pook, Kpl L.van Es

VERENIGING REÛNIEORKEST LIMBURGSE JAGERS

Repetitielokaal: zaal Thorn

Voorzitter: LJer bd M.Sloun

Dirigent: Dhr Stoffels

Website: www.limburgsejagers.nl/ROLJ

Contact: rolj@limburgsejagers.nl

TAMBOER- & FANFARE KORPS

LJer bd R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

DEMONSTRATIE-COMPAGNIE

LJer W.J. Hoekzema (wimtrudihhoekzema@hetnet.nl), J.C.S. van der Wolf (jcs.vanderwolf@upcmail.nl) en H.Siddre (hanssiddre1@gmail.com)

432/16 BATALJON

Limburgse Jager bd F. Poeth (frankpoeth@home.nl)

17 BATALJON

Lkol bd A. van de Loo (a.vanderloo@ziggo.nl)

WEBMASTERGROEP EN FACEBOOK RLJ

Kap L. Leeuwenburg, Kpl I bd C. van Straaten, LJ Muz bd M. Hanssen, Adj G.Geven, Kpl I V.Knarren, Dhr M.Schaap, Lkolbd J.van Ommen
E-mail: info@limburgsejagers.nl

UITGEVER | TEKST & BEELDREDACTIE

Stichting Regiment Limburgse Jagers

E-mail: VSRLJ@limburgsejagers.nl

Tel: 043 364 9639

P. Volderstraat 103 - 6231 LB Meerssen

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd worden zonder schriftelijke toestemming van de redactie of andere auteursrechtbehouders. De Limburgse Jager kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid en volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden. Profileren in de vorm van publiceren en participeren kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.

C-cie 42

B-cie 42

A-cie 42

12